ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΚΑ
Αριθμός Αδειας 152
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-3734

# ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
Τριμηνιαίο όργανο της Αδελφότητας Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 – Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2012, Αρ. Φύλλου 181 • www.agnanta.com.gr

## Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Λ. Τριανταφύλλου

Ο Δήμος Περιστερίου σε ειδική εκδήλωση που οργάνωσε την 15-11-2012 στο αμφιθέατρο του νεόδμητου Δημαρχιακού Μεγάρου Περιστερίου, τίμησε με εξαιρετική λαμπρότητα και επισημότητα το κ. **Χρήστο Αρ. Παπακίτσο** για το ήθος του και για τη μακροχρόνια πνευματική και πολιτιστική του προσφορά στην κοινωνία, στον τόπο που ζει, στον τόπο που κατάγεται.

Το συντονισμό της εκδήλωσης είχε και λάμπρυνε με τις πνευματώδεις παρεμβάσεις της κατά την εναλλαγή των ομιλητών στο βήμα, η Αντιδήμαρχος Πολιτισμού και Τεχνικών Έργων Κ.α **Μαίρη Τσιώτα-Μάρκου**, η οποία αφού

προσφώνησε τους επισήμους, άνοιξε την τελετή με την εξής προσλαλιά: *«Σε μια βραδιά λίγες μέρες πριν από τον ερχομό των Χριστουγέννων και του νέου χρόνου η αποψινή μάζωξή μας έχει ιδιαίτερη σημασία. Μέσα απ΄ αυτά που θα ειπωθούν σήμερα όλοι θα φύγουμε από εδώ πλουσιότεροι σαν άνθρωποι και θα μας μείνει η γλυκιά γεύση που δίνει μια ανθρώπινη πορεία με ιδανικά, ήθος και ευπρέπεια. Απόψε τιμούμε τον κ. **Χρ. Παπακίτσο**, Επίτιμο Πρόεδρο της Ένωσης Ηπειρωτών Περιστερίου, έναν άνθρωπο γνωστό σε όλους μας. Απόψε θα ξεδιπλώσουμε πτυχές της ζωής του που, ίσως, δεν είναι γνωστές σε όλους μας. Απόψε θα καταλάβουμε πόσο πολύ σημαντική είναι η δύναμη της ψυχής και του μυαλού. Για περισσότερα παραχωρώ το βήμα αρχικά στον Δήμαρχο της πόλεώς μας κ. **Ανδρέα Παχατουρίδη**».*

Ο κ. **Δήμαρχος Περιστερίου** μεταξύ άλλων είπε και τα εξής:

*«...Χαίρομαι ιδιαίτερα που συναντιόμαστε σήμερα εδώ για να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ και ένα μεγάλο μπράβο σε έναν Ηπειρώτη, που χρόνια τώρα με το ήθος, την*

*ευπρέπεια, την ευγένεια, τις γνώσεις και τη δράση του, κοσμεί την πόλη μας, το Περιστέρι. Η βραδιά είναι ξεχωριστή για την Ήπειρο και για το Περιστέρι, γιατί με τούτη την εκδήλωση τιμούμε έναν Ηπειρώτη, τον Χρήστο Παπακίτσο, ένα συνδημότη μας. Στο πρόσωπό του όμως τιμούμε όλους τους Ηπειρώτες της πόλης μας, γιατί ο εξαίρετος Χρήστος Παπακίτσος ήταν και είναι μια προσωπικότητα που σε όλη του τη ζωή δεν έκανε και δεν κάνει τίποτε άλλο από το να ενσαρκώνει τις αρετές που κουβαλάνε οι Ηπειρώτες, που κουβαλάει η φυλή μας και που μας κάνουν ξεχωριστούς. Ο Χρήστος ο Παπακίτσος κάνει αυτό που κάνουν ανέκαθεν οι Ηπειρώτες. Προσφέρει ανιδιοτελώς και διδάσκει με το παράδειγμά του.*

*Το αρχικό λειτούργημα του δασκάλου, που τον σφράγισε ανεξίτηλα, βρήκε στο πρόσωπο του Χρήστου Παπακίτσου τον συνεπή εκφραστή του. Εκείνο τον ακολουθεί πιστά μέχρι σήμερα και ο Χρήστος Παπακίτσος το τιμά με περισσή συνέπεια και το αξιοποιεί επωφελώς για την κοινωνία. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη σημαντική προσφορά του στα γράμματα. Αρθρογραφεί σε εφημερίδες και περιοδικά, γράφει ποιήματα, διηγήματα, δοκίμια, λαογραφικές μελέτες και καταγράφει τα ήθη και έθιμα του τόπου του και προβάλλει το καθετί που αφορά τη μεγάλη του αγάπη, την ιδιαίτερη πατρίδα του, την Ήπειρο.*

*Το Περιστέρι γνωρίζει ευρέως τον «κυρ-Χρήστο Παπακίτσο» και όλα του τα χαρίσματα. Τον κυρ-Χρήστο τιμούμε σήμερα όλοι εμείς για την ακούραστη δράση του και τη μεγάλη του προσφορά στην κοινωνία, τον άνθρωπο, την παράδοση, την πόλη που ζει, τον τόπο που κατάγεται.*

*Είναι επιβεβλημένο να αναγνωρίζονται και να τιμώνται οι συνδημότες μας που διακρίνονται και ξεχωρίζουν, σαν τον Χρήστο Παπακίτσο, για το ήθος, την προσφορά και τη δράση τους. Ο Δήμος Περιστερίου θα συνεχίσει να τιμά δημότες του που με τις γνώσεις και τα έργα τους, με την ευπρέπεια και το ήθος τους διδάσκουν στάσεις ζωής. Τα φωτεινά παραδείγματα, όπως είναι ο Χρήστος Παπακίτσος, ανοίγουν δρόμους για ένα καλύτερο αύριο.*

*Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι αισθάνομαι μεγάλη υποχρέωση και **τιμή** (υπογραμμίζω το τιμή), που ο Χρήστος Παπακίτσος εδώ και πάρα πολλά χρόνια με έχει αγκαλιάσει με την αγάπη και την εμπιστοσύνη του και με έχει βάλει στη μεγάλη ομάδα των πολλών και καλών φίλων, που ο ίδιος έχει. Και επειδή τον αγαπημένο μου Χρήστο τον γνωρίζω πολύ πριν γίνω Δήμαρχος, λέω την τελευταία λέξη στον αγαπημένο μου Χρήστο και εκείνος θα καταλάβει γιατί τη λέω: **Χρήστο**, σε ευχαριστώ πάρα πολύ»!*

**Ο πρόεδρος** της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος Δικηγόρος κ. **Γιώργος Οικονόμου**, μεταξύ άλλων, είπε:

*Εκ μέρους του Δ.Σ. της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος ευχαριστώ και συγχαίρω τον Δήμαρχο Περιστερίου και όλο το δημοτικό συμβούλιο, για την αξιόλογη πρωτοβουλία τους, να τιμήσουν απόψε έναν διακεκριμένο Ηπειρώτη λογοτέχνη, το Χρήστο Παπακίτσο, ο οποίος είναι ένας από τους σημαντικότερους και αυθεντικότερους εκπροσώπους που διαθέτει σήμερα η πλούσια Ηπειρωτική λογοτεχνία. Ο Χρήστος Παπακίτσος αποτελεί μια από τις εξέχουσες μορφές, της πιο ζωντανής Τζουμερκιώτικης παράδοσης, αλλά και της Ηπειρωτικής Αποδημίας γενικότερα. Είναι λογοτέχνης που έχει στο ενεργητικό του διηγήματα, ποιήματα, αφηγήματα, λαογραφικές και κοινωνικές μελέτες. Είχα την τύχη, στις δύσκολες*

*Συνέχεια στη σελίδα 6*

Η Αδελφότητα διαθέτει τους παρακάτω λογαριασμούς για όποιον θέλει να καταθέσει χρήματα.

**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
081/754481-28
**ΤΑΧ. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ**
000602960151

## ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΟΥΣ ΑΓΝΑΝΤΙΤΕΣ ΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ

Εξαιρετική επιτυχία σημείωσε η θεατρική παράσταση του συλλόγου Ηπειρωτών Ηλιούπολης, με τον τίτλο «Η Τζουμερκιώτισσα μάνα», που πραγματοποιήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2012 στο θέατρο του Δημαρχιακού Μεγάρου Ηλιούπολης.

Το σενάριο του έργου έγραψε με μεράκι και σεβασμό στη Τζουμερκιώτισσα μάνα ο χωριανός μας Χρήστος Τούμπουρος και -δεν είναι καθόλου υπερβολή αυτό που γράφω- όλοι οι θεατές εκδήλωσαν τον θαυμασμό τους για τις ικανότητες του συγγραφέα και για το εξαίρετο συνθετικό θεατρικό αποτέλεσμα. (Εμείς, οι χωριανοί καμαρώναμε και, γιατί να το κρύψουμε, νιώθαμε πως είναι και δικό μας έργο).

Το έργο διαιρείται σε δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος παρουσιάστηκαν σε ασπρόμαυρες φωτογραφίες πολλές Τζουμερκιώτισσες μανάδες, με τη συνοδεία μουσικής του αξέχαστου Τάσου Χαλκιά.

Συγκινητική ήταν η περιγραφή της Τζουμερκιώτισσα μάνας.

**Η γυναίκα που αγκομαχώντας στις γιδόστρατες, κρεμασμένη στα καταράχια, ανηφορίζοντας χωρίς σταματημό, με ρυτιδιασμένο, αλλά καθάριο το πρόσωπο κι ολάνθιστη την καρδιά της –πάντα με χαμόγελο αισιοδοξίας– κράτησε αλύγιστο και ατόφιο το Τζουμέρκο.**

**Αυτή ήταν η Τζουμερκιώτισσα μάνα.**

Μεγάλη ήταν η συγκίνησή μας, αφού «είδαμε» πολλές Αγναντίτισσες μανάδες.( Ευαγγελή Καπέλη, Παρθενία Χασαλεύρη, Αλεξάνδρα Μασσιαλή, Πάναινα Μαυροπάνου, Αικατερίνη Τσάλλα-Τούμπουρου). Τα λόγια που συνόδευαν τις φωτογραφίες ήταν ένα αληθινό «κέντημα». Τη μάνα «... που αμπήδ'σε βάσανα, πίκρες και στεναχώριες, που πάλαιψε και νίκησε το φασισμό και τον έστ'λε στα γκρεμοτσακίδια, που πίστεψε στον τόπο της και μεγάλωσε τη φαμπλιά της με αξιοπρέπεια, ήθος και φιλότιμο, που το πλατύ σαν ήλιος χαμόγελό της και η φεγγαροστόλιστη ματιά της δεν μπορεί να συγκριθεί με όλο το χρυσάφι του ντουνιά».

Στη συνέχεια με τη συνοδεία δημοτικής μουσικής παρουσιάστηκαν όλα τα χωριά των Τζουμέρκων, με εξαιρετικές φωτογραφίες και όλοι θαύμασαν την ομορφιά των χωριών μας. Μια αληθινή διαφήμιση για τον τόπο μας.

Στον αποδιδόμενο φόρο τιμής στη Τζουμερκιώτισσα μάνα, τους Τζουμερκιώτες και τους απόδημους Ηπειρώτες απευθύνθηκαν με τα θερμότερα λόγια ο πρόεδρος του Συλλόγου Ηπειρωτών Ηλιούπολης κ. Νίκος Σπέγγος και ο οικοδεσπότης δήμαρχος κ. Βασίλης Βαλασσόπουλος.

Το δεύτερο μέρος αποτελείται από πέντε επεισόδια που είχε το καθένα τον εξής τίτλο: ΕΡΩΤΑΣ-ΓΑΜΟΣ-ΞΕΝΙΤΙΑ-ΧΩΡΙΣΜΟΣ-ΑΝΑΠΟΛΗΣΗ. Πριν από κάθε επεισόδιο η κόρη του Χρήστου, Μαρία Τούμπουρου, διάβαζε τις

*Συνέχεια στη σελίδα 4*

# ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

## ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ο Κορδάς Βασίλειος του Παναγιώτου και της Ελένης Β. Αναστασίου πέτυχε στην Αρχιτεκτονική

Σχολή Θεσσαλονίκης. Στη φωτό μαζί με τη γιαγιά του Βασιλική.

## Προσφορές για τον Άγιο Δημήτριο

| | |
|---|---|
| Αναστασίου Κων/νος για Άγιο Δημήτριο | 50 |
| Κοντογιώργος Σπύρος (Ολλανδία) για Άγιο Δημήτριο | 200 |

## ΘΑΝΑΤΟΙ

- Απεβίωσε στις 3.12.12 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Β΄ νεκροταφείο Αθηνών, ο Κων/νος Μαυροπάνος (φωτό), ετών 86.
- Απεβίωσε στις 4.12.12 στην Άγναντα και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Φραστών, ο Απόστολος Κων. Φλούδας, ετών 94.
- Απεβίωσε στις 6.12.12 στην Άγναντα και κηδεύτηκε εκεί, ο Κων/νος Γ. Κώστας, ετών 91.
- Απεβίωσε στις 9.12.12 στην Άρτα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Δημήτριος Χρ. Παπάς (παπάκιας), ετών 63.
- Απεβίωσε στις 21.12.12 στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Ευθύμιος Γ. Νικολός, ετών 73.
- Απεβίωσε στις 25.1.13 και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Κων/νος Ιω. Πολύζος, ετών 81.

# ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

### Αφιερωμένο με σεβασμό στον μεγαλύτερο στρατοκόπο των ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ – Ταχυδρομικό διανομέα– εξ Αγνάντων, αείμνηστο ΚΩΝ/ΝΟ ΚΩΣΤΑ

Διαβάζω και αντιγράφω από το θαυμάσιο και αξιόλογο βιβλίο του φίλου Χρήστου ΤΟΥΜΠΟΥΡΟΥ «το ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΝΑΝΤΩΝ. Ο πνευματικός φάρος των ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» και από το οδοιπορικό του υπογράφοντος με τίτλο το ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΚΑΡΑΡΡΑΚΤΟΥ. (Σελίδα 377)».

Την τρίωρη πεζοπορία (μιάμιση ώρα μέχρι την Άγναντα και άλλο τόσο η επιστροφή) από Δευτέρα μέχρι Σάββατο – χωρίς ανάπαυλα η διακήρυξη ίσως επειδή είχε κοινά χαρακτηριστικά με τον αγαπητό Ταχυδρόμο των Αγνάντων Κώστα Κώστα, που έκανε καθημερινά δρομολόγια σε όλα τα χωριά, ο θυμόσοφος καθηγητής μας αείμνηστος Χρήστος ΜΠΟΝΙΑΚΟΣ (εκ Μελισσουργών) την ονόμασε ευφυέστατα «ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗ» υπονοώντας όλους εμάς τους καθημερινούς πεζοπόρους μαθητές του Γυμνασίου Αγνάντων...

Αυτά από τις παιδικές μου αναμνήσεις των ετών 1956 και μετέπειτα... Από τις 6 Δεκεμβρίου 2012, ο αγαπητός μας Ταχυδρόμος Κώστας ΚΩΣΤΑΣ μας άφησε με τις καλύτερες αναμνήσεις και έφυγε πλήρης ημερών, για την αιώνια πορεία και «εν... συλλαλήσω του λοιπού μεθ' υμών, εις κριτήν γάρ απέρχομαι» κατά την εκκλησιαστική νεκρώσιμη ακολουθία.

– Φάνηκε πουθενά Θεία Μαριγούλα;

– «Νάτος πέρα κει. Κατεβαίνει την κατηφόρα στο κόνισμα τσ' Απιδιές. Τσαμπούνισε τρεις φορές. Αν γλέπω καλά έχει σήμερα και το άλογο».

Ο ακοίμητος φρουρός και βοηθός του ταχυδρόμου από «όρθρον βαθέως» ήταν πίσω από το εκκλησάκι του Αη-Νικόλα με την πανοραμική θέα μέχρι το Αγναντίτικο και περίμενε...περίμενε...

Σιγά – σιγά ο Ταχυδρόμος και το άλογο κατέβαιναν το φιδίσιο δρόμο και τις «κοδέλες» μέχρι το ρέμα της «ΚΟΝΟΜΟΥ» και κάθε μέρα ο καλός Θεός έβαζε το χέρι του να περάσουμε εμείς για την Αγναντα και ο Ταχυδρόμος για τα χωριά, πάνω από την ξύλινη γέφυρα –«Τραμπάλα»– και να φθάσει κοντά στο χωριό, στου «Κτέο» για τα δύο τσαμπουνίσματα.

– Το τρίτο, το πιο δυνατό και χαρούμενο ήταν έξω από το γραφικό καφενείο του αείμνηστου μπάρμπα – Γιώργη Τζουμάκα.

– Πρώτα το άλογο. Ο καλύτερος και μεγάλος του σύντροφος. Έβαζε το ταϊσάρι και μουσαμά, τη βρώμη, έλυνε τον πράσινο μουσαμά και κατέβαζε την όμορφη κόκκινη τσάντα και προχωρούσε για το καφενείο.

– Άλλη μια φορά, κυρ-Ταχυδρόμε, γιατί δεν ήλθαν όλοι.

– Ότι θέλουν τα παιδιά. Εμείς (η μαρίδα όπως μας έλεγαν) για να θαυμάσουμε την όμορφη πλακέ κίτρινη τρομπέτα με το ημικυκλικό σχήμα, την αλυσίδα που κρεμόταν σαν γέφυρα και τα χαραγμένα αρχικά Τ.Τ. με το διαπεραστικό και γλυκό ήχο, λέγαμε «δεν ήλθαν όλοι» και εκείνος, σαν άλλος σαλπιγκτής του λόχου, σάλπιζε το πρωϊνό ευχάριστο προσκλητήριο.

Θυμάμαι πάντα εκείνο τον ήχο γιατί ήταν ο γλυκός αντίλαλός της, μήνυμα χαράς, ελπίδας, προσδοκίας, αφού η «μαύρη ξενητειά είναι πικρό μαράζι» και το γράμμα –που ερχόταν μαζί με σάλπισμα του Ταχυδρόμου– σε άσπρο και μπλέ αεροπορικό φάλελλο, ήταν μια ηλιαχτίδα στη βαριά συννεφιά της αβέβαιης προσμονής...

– Φτιάξε καφέ στον Κώστα...

– Κι από μένα λουκούμι και τσίπουρο να ζεσταθεί.

– Θα πιώ από σένα σήμερα, μπάρμπα Κώστα, γιατί σου έχω και επιταγή από το παιδί.

– Νάσαι καλά Ταχυδρόμε μου.

Δίπλα του η Θεία Μαριγούλα. Ο καθημερινός, πιστός και άμισθος βοηθός του. Η Ταχυδρομική ληξίαρχος –που δεν πρόλαβε να πάρει σύνταξη από τα Τ.Τ.–, οι μεγάλοι καθιστοί και εμείς τα παιδιά (όταν δεν είχαμε σχολείο) όρθια, έτοιμα για κάθε θέλημα.

– Αριστείδης Κατ...παρών.

– Αριστείδης Βλ...δώστο.

– Γεώργιος Τζ...

Δεν ήλθε εδώ. Η γραμματοσυλέκτης –Θεία Μαριγούλα– μάζευε τα γράμματα των απόντων και μετά έκανε την εσωτερική «διανομή στα σπί-

*Συνέχεια στη σελίδα 10*

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΜΠΑΚΟΣ**
**ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ-ΕΝΔΟΣΚΟΠΟΣ**
Επιστημονικός Συνεργάτης Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
Ευγενίδειο Πανεπιστημιακό Θεραπευτήριο
Ιατρείο: Λεωφ. Βείκου 50, 11147 Γαλάτσι, Αθήνα
Τηλ. & Fax: 210-2919690 Κιν. 6976514037
email:dimbakos@yahoo.gr

**Δημήτρης & Παναγιώτης Ανδόνης**
**ΘΕΡΜΟΠΡΟΣΟΨΕΙΣ – ΜΟΝΩΣΕΙΣ**
**Ταρατσών & Δωμάτων**
**Τηλ: 697 7359947 – 697 7289202 / fax: 210 213 2214**

## Έφυγε ένας αληθινός χωριανός, ακέραιος άνθρωπος, σπουδαίος παιδαγωγός

Ήσυχος, ήρεμος, νουνεχής, εργατικός και ειλικρινής. Φίλος, χωριανός, ανυστερόβουλος και δημοκράτης. Άνθρωπος, αληθινός άνθρωπος. Τέτοιος ήταν σ' όλη του τη ζωή του ο θύμιος.

Αν κάποιος μού ζητούσε να «ζωγραφίσω» με μια λέξη την προσωπικότητά του, αδίστακτα θα έγραφα: ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ.

Έφυγε ξαφνικά και απροσδόκητα από κοντά μας. Αναπαύεται στη μνήμη μας και στην αγάπη μας.

Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς του.

Χρίστος Α. Τούμπουρος

## Έφυγε κι άλλο παλληκάρι

Πάει ταξίδεψε για αλαργινούς τόπους κι άλλο ένα παλληκάρ'. Ο μπάρμπα Κώστας, ο παλιός ο ταχυδρόμος, ο ταχυδρομικός δρομέας –με βραβείο παρακαλώ-κι αληθινός δρομέας της ζωής. Δεν τον κατέβαλε τίποτε αυτόν. Αμπήδ'σε όλες τις συμφορές κι αντιμετώπισε όλες τις αντιξοότητες της ζωής και στέφτηκε νικητής.

Πάντοτε και για να λέμε του στραβού το δίκιο μετά το θάνατο της αξέχαστης Μαρίνας, είχε την κολώνα, άσειστη κολώνα του σπιτιού. Τη σύζυγό του Γεωργία, το γένος Ζιάραγκα. Και μαζί μεγάλωσαν τα τέσσερα παιδιά τους. Την Βασιλική, τον Γιώργο, τον Δημήτρη και την Κατερίνα.

Δεν θέλω και δεν μπορώ να γράψω τίποτε παραπάνω. Αλλά στο όνομά του σιγοψιθυρίζω το τραγούδι:

*Όλοι κοιμάνται και ξυπνάν, τον ύπνο τον χορταίνουν,*
*συ, Κώστα μ', κοιμάσαι δεν ξυπνάς, τον ύπνο δεν χορταίνεις,*
*μον' καρτερείς, Κώστα μ', την άνοιξη, το Μάη με τα λουλούδια,*
*ν' ανθίσ' ο γράβος, Κώστα μ', στα βουνά, να βγουν κι οι βλαχοπούλες,*
*με το τσειμπέρι πλέγοντας...*

Χρίστος Α. Τούμπουρος

## ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΠΑΠΑΚΙΑ

(Αφού η συγκίνηση αλυσοδένει τη γλώσσα και η γραφίδα όχι μόνο ανήμπορη, αλλά και ακατάλληλη να περιγράψει την οιμωγή, ας τον συνοδεύσει το Δημοτικό Τραγούδι).

*Τι να της κάνω της καρδιάς που 'ναι παραπονιάρα.*
*Φορές με κάνει και γελώ, φορές κι αναστενάζω,*
*κι άλλες φορές «μανούλα» μου φωνάζω...*

Ένας, ένας φεύγει. Να δούμε, τι θα απομείνει από το μοναδικό, το ατόφιο, το Αγναντίτικο...

Δεν σε χαιρετώ, φίλε.

Για μένα δεν έφυγες!!!

Χρίστος Α. Τούμπουρος

## ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

**1. Στη στήλη "Κοινωνικά" δημοσιεύονται όσα γεγονότα υποπίπτουν στην αντίληψή μας και όσα μας γνωστοποιούν με επιστολές ή FAX οι ενδιαφερόμενοι.**

**2. Νεκρολογίες και φωτογραφίες των χωριανών μας που απεβίωσαν, δημοσιεύονται μόνο εφόσον μας αποστέλλονται από συγγενείς και φίλους αυτών ή διαθέτει το αρχείο της Αδελφότητας.**

*ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ*
**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ**
**ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ**
Ναπ. Ζέρβα & Πυρσινέλλα 1
Τηλ. 26510-83250 - Fax: 26510-83251 - Κιν.: 697 7085622
e-mail: info@giannoulas.gr - giannoulas@tee.gr -
url:www.giannoulas.gr

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΩΚ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ**
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Επιστημονικός συνεργάτης Εργαστηρίου Έρευνας Παθήσεων Μυοσκελετικού Συστήματος, ΚΑΤ
ιατρείο: Λ. Πεντέλης 51 - Βριλήσσια
τηλ. 210-8100127 - κιν.: 6944-182079
E-mail: eypak@med.uoa.gr

Εύχομαι σε όλους Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά με ΥΓΕΙΑ Χαρά και Προκοπή. Μακάρι ο καινούργιος χρόνος (2013), με τη βοήθειά μας βέβαια, να ξεφορτωθεί αρκετές από τις αμαρτίες του περασμένου.

Όχι όχι, μην ανησυχείτε, δεν θα πλήξουμε! Θα κρατήσει και ο νέος χρόνος περσινές και παλιότερες αμαρτίες και μάλιστα πολύ σοβαρές και ίσως τις επαυξήσει, όπως: την ανεργία, τη φτώχεια, τα χαράτσια, τα λουκέτα στα μαγαζιά, τις ουρές στις Εφορείες, τις αρρώστιες και πολλές άλλες που θα είναι αρκετές για να δίνουν «άλλοθι» στους «Αρχιερείς» της Τρόικας για «τα επιτίμια και τους κανόνες» που μας επιβάλλουν, προκειμένου να εξιλεωθούμε, ώστε σιγά σιγά και λίγοι λίγοι να πάμε στον... παράδεισο!...

Καθώς προσπαθούσα να κάνω τον απολογισμό του 2012, σφήνωσε στο μυαλό μου τούτη η μαγική εικόνα, τούτη η οπτασία: Ένας μάγος κουνώντας το ραβδί του, δίνει λύσεις σε όλα τα προβλήματα που μας «σαλούτισαν» τον περασμένο χρόνο και μας έκαναν να παραμιλάμε!... Χωρίς καμιά προσπάθεια όλοι δεχόμαστε ουρανόθεν «και του πουλιού το γάλα»! Αμέριμνοι κάπου (ας πούμε στα Τζουμέρκα) ραχατιάζαμε και, βαριεστημένα, φασκελώναμε κάποιους αδιόρθωτους «πλεονέκτες», που αγωνίζονταν για ιδέες, οράματα, δικαιοσύνη, πρόοδο και για άλλα τέτοια... «κουραφέξαλα»! Ξάφνου, επιστρέφω στον κόσμο της πραγματικότητας και ακόμη προσπαθώ (χωρίς να το καταφέρω) να βρω τη διαφορά που θα είχαν οι άνθρωποι μιας τέτοιας κοινωνίας από τους σκελετούς των νεκροταφείων. Να, λοιπόν, γιατί οι δανειστές μας και προπάντων οι Τροϊκανοί που, «θέλοντας το καλό μας!», δεν θα μας αφήνουν από εδώ και πέρα να αραχνιάσουμε!...

Όμως, ας μάθουν όλοι ότι τούτο το παλιό σκαρί που το λέν' Ελλάδα *«χρόνους μας ταξιδεύει, δε βουλιάξαμε, κατακλυσμούς ποτέ δε λογαριάσαμε, μπήκαμε μες στα όλα και περάσαμε»* (Οδ. Ελύτης).

☆☆☆

**ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ**
Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr
E-mail:
info@agnanta.com.gr
**Εκδότης:**
Χρήστος Γ. Χριστοδούλου
Πρόεδρος της Αδελφότητας
**Κωδικός:** 3734
**Υπεύθυνος τυπογραφείου:**
**ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.**
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

# Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

*Γράφει ο ΧΡ. ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ*

Αχ, αυτοί οι δανειστές... Οι περισσότεροι, ανέκαθεν ήταν και είναι οι πιο ανάλγητοι Βασανιστές. Γι' αυτούς, όσοι χρωστάνε «δεν δικαιούνται δια να ομιλούν», ούτε να έχουν άποψη διαφορετική από τη δική τους. Ακόμα και «ο γάιδαρος πετάει», αν έτσι αυτοί νομίζουν. Την ξεφτίλα του οφειλέτη την ένιωσα στο πετσί μου από πολύ νέος και δεν μπορώ να την ξεχάσω. Φοιτούσα το 1953 στην Παιδαγωγική Ακαδημία όταν η πατρική μου οικογένεια κατάφερε να μου διαθέσει ένα μικρομεσαίο ποσό, προκειμένου να αγοράσω το ύφασμα για μια φορεσιά της προκοπής. Όμως, τα ραφτικά ήταν ακριβά. Απευθύνθηκα σε ράφτη (οικογενειακό φίλο) και τον παρακάλεσα να ράψει βερεσέ τη φορεσιά, με τη συμφωνία να εξοφλήσω τα ραφτικά το Καλοκαίρι (μετά 4-5 μήνες) που θα εργαζόμουν χειρωνακτικά στο τότε πρόγραμμα «Πρόνοια-Εργασία». Δεν μου πήγαινε να ρουφάω και άλλο ζουμί από τη στεγνή πατρική μου οικογένεια. Δεν πέρασε ούτε ένας μήνας και ο ράφτης με συνάντησε την 25η Μαρτίου μετά την παρέλαση και «εις αγοράν πλήθουσαν» και εις επήκοον όλων, έβγαλε φωνή μεγάλη και είπε: *«Χρήστο, ωραίο το κουστουμάκι σου, αλλά τα ραφτικά τα χρωστάς ακόμα»*. Μου ήρθε «κακή χαντακωμάρα»!... Λίγο έλειψε να το βγάλω και να του το πετάξω στα μούτρα του, αλλά κρατήθηκα. Σεβάστηκα την ιερότητα της ημέρας και ντράπηκα τους γύρω μου. Τον συνάντησα δυο τρεις φορές ακόμα και, αντί για καλημέρα, μου έλεγε: *«Χρήστο, περιμένω τα ραφτικά»*. Ευτυχώς, που και στις τρεις αυτές περιπτώσεις δεν φορούσα το κοστούμι· θα του το έδινα μαζί με το σώβρακο να τον ξοφλήσω και με το παραπάνω. Την τελευταία φορά γύρισα στο σπίτι χολοσκασμένος. Με είδε ο πατέρας μου, έμαθε τα καθέκαστα, χόλιασε κι αυτός, ψάχτηκε, βρήκε το ποσό που το είχε για να καλύψει άλλη βιοτική ανάγκη, μου το έδωσε, και αμέσως πήγα στον ράφτη, ξόφλησα τα ραφτικά, τον ευχαρίστησα, του είπα «αντίο» και από τότε δεν τον «ματσείδα»... Επιστρέφοντας άκουσα το προσφιλές στον πατέρα μου ευκαιριακό κήρυγμα («εξάψαλμο»): *«Είδες πώς εξευτελίζεται κανείς όταν δανείζεται; Ποτέ στη ζωή σου να μη δανειστείς και προπαντός από γνωστό που, επειδή μπορεί και να σε ζηλεύει, ίσως ψάχνει την ευκαιρία να σε μειώσει, να σε ρεζιλέψει. Να μάθεις να περνάς με όσα έχεις. Καλύτερα πεινασμένος, κουρελής και περήφανος, παρά χορτάτος και καλοντυμένος, αλλά χρεωμένος και ξευτελισμένος»*. Αν σκέφτονταν έτσι απλοϊκά αλλά νοικοκυρεμένα οι κατ' ευφημισμό «φωστήρες» και «χαρισματικοί» πολιτικοί ηγέτες μας, δεν θα μας έστελναν αδιάβαστους στη σημερινή φρικτή κόλαση, στη σημερινή ξεφτίλα ... Ας όψονται!...

☆☆☆

Αλλά για ποιους φωστήρες και χαρισματικούς μιλάω!... Πρόκειται για εκείνους που εισηγούνται να τεθούν υπό απαγόρευση (εκτός νόμου) πολιτικά κόμματα που βρίσκονται στη Βουλή με την ψήφο του λαού. Αν και πολυσπουδασμένοι, δεν έμαθαν τίποτε από την πρόσφατη ευρωπαϊκή και ελληνική ιστορία και τίποτε για το νόμο *«του απαγορευμένου καρπού»* και το «μαύλισμα» που αυτός κάνει στην περιέργεια και την παρανομία από την εποχή των Πρωτοπλάστων. Θέλουν δηλαδή αυτούς που βρίσκονται στα όρια της δημοκρατικότητας (ή τα ξεπερνούν) να τους περιβάλουν με το «φωτοστέφανο» του καταδιωκόμενους; «Μωραίνει Κύριος...» ή «το γαρ πολύ της θλίψεως...»;

☆☆☆

Ογδόντα, ναι 80 αστυνομικοί φυλάνε 40 τέως βουλευτές και υπουργούς!... Το διάβαζα στις εφημερίδες και δεν πίστευα στα μάτια μου. Από ποιους τους φυλάνε δηλαδή αυτούς, αλλά και τους πολύ περισσότερους εν ενεργεία λαοπρόβλητους; Αυτοί λογικά έχουν φύλακές τους όλους τους πολίτες. Αν αθροίσει κανείς τους αστυνομικούς που φυλάνε κρατικούς λειτουργούς, δημοσιογράφους, στελέχη οργανισμών, επιχειρήσεων και άλλους «στόχους», ίσως τα Αστυνομικά Καταστήματα (Σταθμοί) των 4-5 υπαλλήλων στην περιφέρεια να ήταν αυξημένα κατά 500 και πλέον και θα έκαναν τους χωρικούς μας να αισθάνονται ασφαλείς. Θυμάμαι τη δεκαετία του 1960, και πιο μπροστά, στον τέως Δήμο Αγνάντων υπήρχε Αστυνομικός Σταθμός με 8-10 χωροφύλακες και στα γύρω χωριά 2-3 Αστυνομικά Φυλάκια με 2-3 χωροφύλακες το καθένα. Τώρα υπάρχει μόνο ένα Τμήμα στην έδρα του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων, ίσως ανεπαρκώς στελεχωμένο, που αστυνομεύει μια απέραντη περιοχή, στην οποία κάποτε το κράτος έκανε αισθητή την παρουσία του με 8-10 Αστυνομικούς Σταθμούς και Φυλάκια. Αλλά τότε οι πολιτικοί μας και οι άλλοι μεγαλόσχημοι δεν είχαν ανάγκη αστυνομικής προστασίας. Τους προστάτευε ο ίδιος ο λαός. Τους σέβονταν οι πολίτες. Τώρα **γιατί;**

☆☆☆

Δεν ξέρω τι επιφυλάσσει στο Ταχυδρομείο Αγνάντων ο αστερισμός των καταργήσεων που σήμερα μας διαφεντεύει, γιατί και ο ίδιος διαφεντεύεται μόνο από τον μαμμωνά, έστω και αν αυτός μετριέται σε πενταροδεκάρες!... Ποιος δίνει σήμερα σημασία στους συμβολισμούς, τα συναισθήματα και την ιστορική μνήμη!... Αυτούς τους άυλους θησαυρούς προσπαθεί να διατηρήσει η παρούσα στήλη και μερικές φορές η προσπάθειά της αυτή παρεξηγείται και αδικείται. Δεν πειράζει. Αρκεί κάποιοι να νιώθουν το σκούντημά της.

Και επειδή τό 'φερε ο λόγος στους συμβολισμούς και την ιστορική μνήμη, σημειώνουμε τα εξής: Το Ταχυδρομείο Αγνάντων ήταν το πρώτο που ιδρύθηκε στην περιοχή μετά την απελευθέρωση των Τζουμέρκων (1881) το οποίο, με την ίδρυση του Επαρχείου Τζουμέρκων (1882) με έδρα τα Άγναντα, αναβαθμίστηκε σε Ταχυδρομική Υποεπιστασία (Υποδιεύθυνση θα τη λέγαμε) που είχε στην εποπτεία της τα Ταχυδρομεία Πραμάντων, Καλαρρυτών και Βουργαρελίου. Η διακίνηση της αλληλογραφίας της περιοχής γινόταν μέσω Αγνάντων με «επί συμβάσει» ταχυδρόμους που έκαναν τα δρομολόγια δυο φορές την εβδομάδα προς και από τα εν λόγω Ταχυδρομεία, αλλά και προς και από Άρτα, επίσης δυο φορές την εβδομάδα, με απόλυτα συγχρονισμένη την ανταπόκριση των δρομολογίων. Και τότε, ο ήχος της τρομπέτας του ταχυδρόμου ήταν πνοή του έθνους μας στον απόμερο τόπο μας.

☆☆☆

Ο χρόνος που έφυγε αν και δίσεχτος (κυριολεκτικά και μεταφορικά) ήταν χρόνος που τα Τζουμέρκα έπισαν περίοπτη θέση στην πνευματική εξέδρα της Πρωτεύουσας. Και ιδού οι σταθμοί της διαδρομής τους: Την 25-1-'12 στην αίθουσα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας έγινε η παρουσίαση του Λογοτεχνικού-Ποιητικού Έργου του Λουκά Κούσουλα (συζύγου της Αγγ. Ζολώτα). Στον ίδιο χώρο την 5-11-'12 παρουσιάστηκε το ποιητικό έργο του Βαγγέλη Φίλου. Την 25-11-'12 στο αμφιθέατρο του νέου Δημαρχιακού Μεγάρου Περιστερίου, ο 6ος Δήμος της Χώρας μας τίμησε τον συντάκτη τούτης της στήλης. Και η προσφορά της περιοχής μας στο ήθος, τα γράμματα και την τέχνη ολοκληρώθηκε την 13-12-'12 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δήμου Ηλιούπολης με το θεατρικό έργο «Η Τζουμερκιώτισσα Μάνα» του Χρ. Τούμπουρου, που σημείωσε εξαιρετική επιτυχία!

Σκέπτομαι, τι «θαύματα» μπορούσαμε να κάνουμε εμείς οι Τζουμερκιώτες εάν συνεργαζόμασταν και εργαζόμασταν για τον τόπο μας συλλογικά και συναγωνιστικά και όχι ανταγωνιστικά! Δυστυχώς, το ένα χωριό υπέβλεπε το άλλο και όλα μαζί τσούλησαν πιο γρήγορα στην κατηφόρα της παρακμής... Ακόμα και σε επίπεδο χωριού δεν ομονοούσαμε και δεν ομονοούμε!... Να, ένα πεδίον που η Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών, σε συνεργασία με τις Αδελφότητες, μπορεί να το απαλλάξει από τα ζιζάνια, να το εξομαλύνει και να το φυτέψει με δέντρα καρποφόρα και με άνθη εύοσμα.

☆☆☆

Δυστυχώς, δεν μπόρεσα (όπως πολύ το ήθελα) να είμαι παρών στην παράσταση του θεατρικού έργου «Τζουμερκιώτισσα Μάνα» του Χρ. Τούμπουρου που «παίχτηκε» στις 13-12-2012 στην Ηλιούπολη. Πολλές και πολυδιασταυρωμένες πληροφορίες συγκλίνουν και διαλαλούν εν χορώ ότι σημείωσε «πιένες»! Ειλικρινά συγχαρητήρια τόσο στο συγγραφέα όσο και στους ερασιτέχνες ηθοποιούς και λοιπούς συντελεστές, που είχαν όλοι τους (πλην μιας) Τζουμερκιώτικο αίμα και όλοι τους ήταν **καταπληκτικοί**!!! Επιθυμία και ευχή όλων είναι να επαναληφθεί η παράσταση το Καλοκαίρι στο φυσικό της χώρο, τα Τζουμέρκα, για να τη δουν και όλες οι παλιές Τζουμεριώτισσες σαν ηθική αναγνώριση της προσφοράς και της ακτινοβολίας τους και οι νέες, για να παίρνουν φως από τέτοιους φεγγοβόλους φάρους, να φωτίζουν με αυτό το νου και την ψυχή τους για να πορεύονται με αυτοπεποίθηση στο στίβο της ζωής με σίγουρο και αειθαλές το στέφανο της νίκης και ανέσπερο το φωτοστέφανο της καταξίωσης

☆☆☆

Και κάτι εντελώς προσωπικό: Οι δυο τελευταίοι μήνες του 2012 με έκαναν να θυμηθώ τη ρήση του Νίτσε: *«ό,τι δεν με σκοτώνει με κάνει πιο δυνατό»*. Την ενστερνίσθηκα, πήρα δύναμη από αυτήν και την υιοθετώ. Μεγαλύτερη όμως δύναμη μου έδωσαν φίλοι, γνωστοί και συγγενείς που με συνόδευαν με το νου και την καρδιά τους στο έρημο, το θεοσκότεινο και λαβυρινθώδες μονοπάτι... Με βόηθησαν να βγω στο ξέφωτο και εκεί να βρω τη χαμένη μου ελπίδα που με πήρε αγκαζέ και με περπατάει. Τους ευχαριστώ θερμότατα!

ΔΟΜΕΝΙΚΑ ΜΑΥΡΟΠΑΝΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ - ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ
ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ 1 & ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 210 2020391 - ΚΙΝ.: 6945 540692
e-mail: mavropanou@gmail.com

## Σοβαρά κι εύθυμα

# Ο Γληγόρ'ς

*Γράφει ο*
***Χάρις Ζάχος***
*Συντ/χος Δάσκαλος - Συγγραφέας*

Θα το κουβαλήσουμε!! Πάντα πρόθυμος ποτέ δεν έλεγε όχι.

Σύντροφός του το άλογο, ενάμισι μέτρο πιο ψηλό το ζωντανό απ' το Γληγόρ'. Όταν ήθελε να μαζέψει τις τριχιές δεν περνούσε ούτε από πίσω ούτε από μπρος, παρά κάτω από την κοιλιά του αλόγου.

Ο Γρηγόρης Παπαγιάννης

Σπάνια ξυριζόταν και οι μπότες απαραίτητες. Το γέλιο του ήταν το χαρακτηριστικό του. Γέλιο τραγανό. Ο δρόμος Πλάκα - Άγναντα, γι' αυτόν ήταν παιχνίδι. Η συνεννόηση με το άλογό του ήταν άμεση. Κοιταζόταν στα μάτια και η φωνή του Γληγόρ' ήταν διαταγή για τ' άλογο.

Ο Γρηγόρης με τη σύζυγό του Ελένη

Το φρόντιζε, ήταν το εργαλείο του, ήταν ο σύντροφός του, ήταν ολόκληρη η ζωή του.

Στις ανηφόρες που είχαν και σκαλοπατάκια, εκεί ο Γληγόρ'ς έβαζε πλάτη, κρατώντας το φορτίο και ενισχύοντας το ζωντανό με τη φωνή του, τις ανέβαινε χωρίς αγκομαχητό.

Το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Γληγόρ' ήταν τα... γυαλιά του. Πάντα ήταν δεμένα με σπάγγο και η σκόνη και ο ιδρώτας τα θάμπωνε. Πώς έβλεπε, ο Θεός και η ψυχή του, το άλογο τον οδηγούσε.

Καλοσυνάτος, όταν είχε εργάτες, στις μπλάνες ή το σκάλισμα, έπρεπε να τους φτιάξει καλό φαγητό. προτιμούσε κρέας με μακαρόνια και κόκκινο κρασί. Τις άλλες μέρες είχε ο... Μεγαλοδύναμος.

Στις αποκριές το 19 τόσο τον καταφέρανε –αυτό που δεν ήθελε– και τον βάλανε γυμνό μέσα σ' ένα κιβώτιο, αφού τον είχαν μαυρίσει. Λέγανε πως από κει μέσα, θα 'βγανε το θηρίο.

Όλη η παλιοπαρέα, Φρίγγας, Σωτήρ Τσιμπέρ'ς και οι υπόλοιποι συνοδεία οργάνων, Μανουσάκιας, Μπαλαδήμας, Χ'στόμουνος, καταλήγανε στην πλατεία.

Κόσμος πολύς! Το θέαμα θα 'ταν πρωτόγνωρο. Έπρεπε να δούμε το θηρίο. Μετά τις σχετικές τελετουργίες, άνοιγαν το κιβώτιο και από μέσα ξεπεταγόταν ο Γληγόρ'ς κατάμαυρος και γυμνός.

Το τι γινόταν δεν περιγράφεται. Απόκριες ήταν. Ο Γληγόρ'ς έκανε οικογένεια. Ο Βασίλης ίδιος ο πατέρας του στην καλοσύνη. Ο πατέρας του έλεγε: θα το κουβαλήσουμε και ο Βασίλης λέει: Θα το φτιάξουμε!!

*Υ.Γ.: Ευχαριστούμε το Βασίλη που φρόντισε να έχουμε πυροσβεστικό όχημα στο χωριό (αχρείαστο να 'ναι). Το ποιος θα το οδηγήσει, ας εκπαιδεύσουμε τη «χειμωνιάτσα». Τι λες Δήμαρχε;*

***ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ...ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ***

# Χιόνια στο χωριό

*Γράφει ο*
***Γιάννης Κατσικογιώργος***
*Συνταξιούχος δάσκαλος*

Ήταν πραγματικά πολύ βαρύς εκείνη τη χρονιά ο χειμώνας στ' Άγναντα.

Ο Γενάρης του 1963 κόντευε να τελειώσει κι εμείς, τελειόφοιτοι πλέον, προετοιμαζόμαστε για τις γραπτές εξετάσεις του Α' εξαμήνου, που θ' άρχιζαν με το έμπα του Φλεβάρη.

Μόλις που πρόλαβε το Γυμνάσω μας και πραγματοποίησε με καλό καιρό τον εκκλησιασμό, στις 30 του Γενάρη, προς τιμήν των προστατών μας, των Τριών Ιεραρχών και ο καιρός το γύρισε στο χιονιά.

Αραιές νιφάδες κατά το σούρουπο άρχισαν να στροβιλίζουν στον αέρα και σιγά-σιγά να μεγαλώνουν και να πληθαίνουν.

Την άλλη μέρα όλα ήταν κάτασπρα και το χιόνι κατά αραιά διαστήματα συνέχιζε.

Κι εκεί που όλοι περιμέναμε ο καιρός να καλυτερέψει, οι επόμενες τρεις-τέσσερις μέρες ήταν χειρότερες και το ύψος του χιονιού ανέβαινε.

Μετρήσαμε το πάχος του στην τσιμεντένια οροφή της εξωτερικής μας τουαλέτας: Ένα μέτρο και δέκα εκατοστά!

Όλοι με τα φτυάρια και τα τσαπιά στα χέρια προσπαθούσαν ν' ανοίξουν διαδρόμους στις αυλές τους και στα στενά σοκάκια για να επικοινωνήσουν ο ένας με τον άλλο, να πάνε στις δουλειές τους και στα ζώα τους.

Τα μικρότερα παιδιά χαίρονταν πολύ και το ένα μετά το άλλο ανέβαιναν στους τοίχους και τις μάντρες και με ζωηρές φωνές έκαναν βουτιές στο ολόφρεσκο κι αφράτο χιόνι, ενώ οι γεροντότεροι έλεγαν πως είχαν πάρα πολλά χρόνια να δουν τόσο χιόνι στο χωριό.

Φωτό: Κ. Μαυροπάνος

Αρχές Φεβρουαρίου, πρώτη μέρα των γραπτών μας εξετάσεων και ξεκινήσαμε για το Γυμνάσιο. Με κόπο περπατήσαμε στο στενό διάδρομο που είχε ανοιχτεί στους δρόμους ανάμεσα στο χιόνι. Άθλος ήταν το ν' ανεβοκατεβείς τις απότομες κι επικίνδυνες στροφές ανάμεσα στους δυο μαχαλάδες.

Φτάσαμε επιτέλους στο Σχολείο.

Δυστυχώς ελάχιστοι μαθητές συγκεντρωθήκαμε και ο Σύλλογος των καθηγητών αποφάσισε να παραμείνει το Γυμνάσιο κλειστό για τρεις-τέσσερις μέρες.

Επιστρέψαμε στο σπίτι και η χιονόπτωση συνεχιζόταν.

Η σπιτονοικοκυρά μας ήταν προβληματισμένη. Ανησυχούσε για το αν η πέτρινη σκεπή του σπιτιού με τα παλαιά ξύλα θα άντεχε το βάρος του χιονιού. Αν έσπαζαν τα ξύλα η στέγη θα υποχωρούσε με απρόβλεπτα αποτελέσματα.

Από τη δύσκολη θέση βγάλαμε εμείς τη σπιτονοικοκυρά μας με το να της προτείνουμε ν' ανεβούμε στη στέγη και να την καθαρίσουμε απ' τα χιόνια.

Στην αρχή ούτε που ήθελε ν' ακούσει κάτι τέτοιο, γιατί ένιωθε υπεύθυνη έναντι των γονιών μας σε περίπτωση που συνέβαινε κάποιο ατύχημα. Το ύψος του σπιτιού απ' το μέρος της αυλής ξεπερνούσε τα έξι μέτρα, ενώ απ' το πίσω μέ-

*Συνέχεια στη σελίδα 6*

# ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΟΥΣ ΑΓΝΑΝΤΙΤΕΣ ΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ

*Συνέχεια από τη σελίδα 1*

ερμηνευτικές-άκρως κατατοπιστικές- σημειώσεις.

Το όλο έργο συνδύασε άριστα την παράδοση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα τα Τζουμερκοχώρια. Αληθινή δια του θεάτρου διδαχή, όχι μόνο λύτρωση, αλλά και κοινωνική συνδρομή.

Η μουσική ήταν εξαιρετικά επιλεγμένη και στο τέλος ακούστηκε –ποιο άλλο;- και τα Τζουμέρκα μου περήφανα.

Το έργο σκηνοθέτησε με μεράκι και επιμέλεια η κα Μαργαρίτα Μαραζοπούλου.

Όλοι οι ηθοποιοί ξεπέρασαν τους εαυτούς τους.

Κατερίνα Κοντογεώργου Κώστα. Εξαίρετη, αληθινή Τζουμερκιώτισσα μάνα. Κατερίνα-δεν είναι αργά- να το εκμεταλλευτείς το ταλέντο σου.

Εξαιρετική ήταν η ηθοποιία του Ναπολέοντα Κατσούλη. Φυσικότατος. (Γιωργής ντιπ κατά ντιπ). Όσοι δεν τον ήξεραν ρωτούσαν σε ποιο θεατρικό σχήμα παίζει.

Γιάννης Κωστούλας, αληθινός Τζουμερκιώτης συμπέθερος.

Ελευθερία Κωστούλα, δύσκολη πεθερά. Παντελώς αντίθετη με τον χαρακτήρα της. Τα κατάφερε όμως άριστα.

Αποστόλης Κωστούλας, καλός γαμπρός, αλλά μούτος.

Ελένη Βόμβα, Στέλλα Λυκογιάννη, Θωμάς Γατσίας, Γιώργος Ματσούκας, Γιώργος Χατζηγιάννης, Μαριάνθη Καραδήμα κατενθουσίασαν το κοινό και απέσπασαν θερμά

*Συνέχεια στη σελίδα 9*

# Ο Αετός

Απομεσήμερο, μιας ηλιόλουστης ημέρας του Μάρτη ήταν, όταν μια δυνατή φωνή τάραξε απ' άκρου εις άκρον την ησυχία του συνοικισμού μας. Ένας αετός, ένας αετός, ένας μεγάλος αετός! Ήταν η φωνή του Άγγελου, του ξαδέλφου μου, από τη μέση του συνοικισμού.

Γράφει ο Αχιλλέας Σκουλικαρίτης

Δεν πέρασαν παρά μόνο λίγα δευτερόλεπτα και από το κάτω μέρος, το τελευταίο σπίτι του συνοικισμού μέχρι τον πάνω μαχαλά τα τα Ζολωταΐϊκα, συναγερμός μεγάλος σήμανε. Από την θειά Πριτσιβέλη, τη γιαγιά μου την Ντούλινα, η οποία είχε και τη δυνατότερη φωνή, την θεια Ευφροσύνη, την θεια Όλγα, την θεια Γιώργαινα την Κατσαβού, την θεια Γούλινα, την θεια Ρίνα και απ' όλους τους Ζολωταίους, μεγάλος αχός ακούγεται. Χούου-χούου - χούουου..... Κάποιοι άρχισαν να βαράνε και τον τενεκέ (ήταν ο τενεκές που χτύπαγαν το καλοκαίρι τα βράδυα για ν' απομακρύνουν τον ασβό από τα καλαμπόκια) και ταυτόχρονα κάποιος χτυπάει και την καμπάνα που κρέμονταν τότε στο πουρνάρι στην πλατεία. Πραγματικός συναγερμός, άχαξαν τα λαγκάδια, τύφλα νάχει η καλύτερη αεράμυνα. Κανένας δεν έμεινε, που να μην ξύπνησε από τον μεσημεριανό του ύπνο, ακόμη και ο παππούς μου ο Ντούλας, που δεν άκουγε και καλά, αγουροξυπνημένος αναρωτιόνταν τι είναι; τι είναι; Φωνάξτε κι εσείς μωρέ παιδιά, παροτρύνοντάς μας η γιαγιά μου, να φύγει μακριά το ζλαπ το καταραμένο, μη μας αρπάξει καμιά κότα. Χουγιάξτε, μην κάθεστε και τηράτε. Καταραμένος ο περήφανος αετός, γιατί και μια κότα να έπαιρνε με τα γαμψά του νύχια, ήταν μεγάλη απώλεια.

Οι κότες από τις φωνές τρομοκρατήθηκαν και όλες άρχισαν να τις μαυλάνε για να συγκεντρωθούν και να τις μετρήσουν για να διαπιστώσουν αν λείπει κάποια. Σιγά-σιγά οι φωνές αραίωσαν και σε λίγο σταμάτησαν. Άρχισαν να ρωτούν η μια την άλλη. Είδες τίποτε; Να πήρε καμία το καταραμένο;

Ο Άγγελος όμως συνέχιζε να φωνάζει και όταν κόπασε η οχλοβοή ακούστηκε να λέει: Ελάτε επάνω παιδιά γρήγορα, ελάτε επάνω σας λέω. Ο αέρας τον πήρε μακριά και τον πήγε επάνω πολύ μακριά, ελάτε επάνω. Πολύ γρήγορα μαζευτήκαμε και ταραγμένος ο Άγγελος μας εξηγούσε τι είδε. Είδα έναν θεόρατο χαρταετό, που ξεκάμπισε πάνω από τα Θοδούλια, πέρασε τη Ράχη του Νούτση και ο αέρας τον παρέσυρε ψηλά πάνω κατά την Άρλα.

Δεν ήταν ο αετός, ο σταυραετός που παίρνει κότες, αλλά ένας χαρταετός, που για συντομία ο Άγγελος αποκαλούσε αετό, όπως βέβαια όλοι μας, πάμε να πετάξουμε τον αετό λέγαμε και από κάποιον κόπηκε το σχοινί και παρασύρθηκε ψηλά πάνω από το Παλαιοχώρι. Καταστρώθηκε αμέσως σχέδιο να τον φτάσουμε, να δούμε που έπεσε και να τον πάρουμε. Χωρίς δεύτερη κουβέντα αρχίσαμε ν' ανηφορίζουμε να φτάσουμε όσο πιο γρήγορα, αφήνοντας έκπληκτες τις μανάδες μας και τις γιαγιάδες ν' αναρωτιούνται. Που πάνε αυτά τα σερκά, τι είδαν και κάνουν έτσι; Γρήγορα ανεβήκαμε ψηλά επάνω κοντά στην Ντρέντα, χωρίς ανάσα, αλλά και χωρίς λαχάνιασμα. Στην κορυφή ενός τεράστιου πλατάνου κρέμονταν ένας μεγάλος πράγματι χαρταετός σχεδόν μισοκατεστραμμένος. Ανεβήκαμε στον πλάτανο και στην προσπάθειά μας να τον κατεβάσουμε, τον καταστρέψαμε τελείως. Ήταν φτιαγμένος με χαρτί και για κόλλα είχε ζυμάρι, χειροποίητος, ο κάθε ένας έφτιαχνε μόνος του τον χαρταετό του. Έμεινε όμως το σχοινί, καλό σχοινί, σπάγγος χονδρός. Τέτοιον σπάγγο δεν είχαμε εμείς. Μαζέψαμε το σπάγγο σ' ένα μεγάλο κουβάρι, τον οποίο και θα μοιραζόμασταν στη συνέχεια, για να έχουμε να πετάμε κι εμείς τον χαρταετό μας.

Την άλλη μέρα στο διάλειμμα στο Γυμνάσιο στην Άγναντα διαπιστώθηκε από ποια παιδιά είχε φύγει ο χαρταετός. Μας έφυγε ο χαρταετός, φύσαγε πολύ και μας κόπηκε ο σπάγγος και πήγε κατά το Παλαιοχώρι και τον σπάγγο μας τον πήραν τα Παλαιοχωρίτικα. Που θα βρούμε τώρα λεφτά να πάρουμε άλλον από τον Απδόνη; Να μας δώσετε πίσω τον σπάγγο, αλλιώς... κάποιοι φοβέριζαν και η σύρραξη φαινόταν αναπόφευκτη, αλλά το τέλος δόθηκε με το χτύπημα του κουδουνιού να μπούμε στις τάξεις μας.

Εμείς βέβαια κάναμε πως δεν καταλαβαίναμε. Άλλωστε ο χαρταετός είχε παραβιάσει τον εναέριο χώρο του Παλαιοχωρίου.

# ΕΠΙΣΤΟΛΗ

**Από το Χρήστο Μ. Μπέκα, γιό της Ζωΐτσας Χ. Παππά, λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή η οποία αναφέρεται στο θείο του Δημήτρη Χ. Παππά.**

Φιλιάτες 12/12/2012

Τετάρτη, 2 ημέρες μετά την ταφή του Θείου μου.

Επειδή φίλοι αναγνώστες Δε θέλω να σας κουράσω, αλλά ούτε και τα λόγια επαρκούν για να περιγράψω τα συναισθήματά μου, θα περιοριστώ σε μερικούς στίχους που βγαίνουν μεσ' απ' την ψυχή μου (ποτέ δεν ήμουν ποιητής αλλά ούτε και θα γίνω).

***Ο «παπάκιας» με τη Βουλγάρα οικιακή βοηθό του***

Ένας λεβέντης πέθανε
τον πήρε η Παναγιά
γιατί ήταν καλό παιδί
κι' είχε χρυσή καρδιά.

Παπάκια του φωνάξανε
τι κι αν είχε αναπηρία
απ' όλους πήρε στη ζωή
τα πιο πολλά βραβεία.

Σαν θείος ήτανε λαμπρός
Σαν άνθρωπος κοινωνικός
Σαν φίλος προστατευτικός
σ' όλα του χαρισματικός.

Κλαρίνα και βιολιά
του άρεσαν πολύ
γι' αυτό και τον φωνάζανε
γλεντζέ και μερακλή.

Άφησε πίσω τρία παιδιά
περήφανα και τυχερά
γιατί έχουνε κληρονομιά
τη δική του λεβεντιά.

Αυτά λοιπόν είχα να πω
για το Θείο μου τον καλό
και όσο ζω θα τον τιμώ
ποτέ δε θα τον ξεχνώ.

Μπάρμπα μου λείπεις πολύ!!!

Μαζί του έμαθα πολλά, αλλά το πιο σπουδαίο που έμαθα είναι το τι σημαίνει Θείος για τα ανίψια.

Αισθάνομαι τυχερός που είχα έναν τέτοιο μπάρμπα, έστω και αν ο θάνατος αποτέλεσε τη μοναδική φορά που με στενοχώρησε.

Εκ των προτέρων σας ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

**Χρήστος Μ. Μπέκας**

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ
ΛΙΤΣΑ ΓΙΑΝΝΑΚΗ
ΑΓΝΑΝΤΑ
Τηλ.: 6977-076267

# *«Για όσους γνωρίζουν και θέλουν να τ' ακούνε και για όσους δε γνωρίζουν και θέλουν να μάθουν.....»*

Τα Τζουμέρκα ή Όρη των Αθαμάνων, ο συμπαγής ορεινός όγκος που αποτελείται από τα μεγαλύτερα όρη των δυτικών απολήξεων της βόρειας Πίνδου και το φυσικό όριο Ηπείρου Θεσσαλίας δεσπόζει κυρίως στο βορειοανατολικό τμήμα του νομού Άρτας. Από πολύ παλιά συνδέθηκαν με την αρχαία ελληνική ιστορία και πήραν την ονομασία τους ως Αθαμανικά Όρη από τους Αθαμάνες που κατέφυγαν εκεί όταν τους έδιωξαν οι Λαπίθες από τη Θεσσαλία. Τα Τζουμέρκα ορίζονται από φυσικά σημεία με ονόματα που κοσμούν και δίνουν ακόμη μεγαλύτερη αίγλη στον ορεινό αυτό όγκο. Βόρεια από τον Καλαρύτικο, δυτικά από τον Άραχθο, ανατολικά από τον Αχελώο. Μια περιοχή περικυκλωμένη από τα ομορφότερα ποτάμια, ενώ νοτιοανατολικά το ανάγλυφο συμπλέκεται από το όρος Κοκκινόλακος και βορειοανατολικά από το όρος Κακαρδίτσα και τον αυχένα των Μελισσουργών. Οι πλαγιές τους διασχίζονται από μικρά υδάτινα ρεύματα με κυριότερο το ρέμα της Κρανιάς, το Μελισουργιώτικο και το Χίστρα. Στις πλαγιές των πυκνοδασομένων Τζουμέρκων βρίσκονται σκαρφαλωμένα πολυάριθμα χωριά και ορεινοί οικισμοί, τα οποία καθένα ξεχωριστά έχει τη δική του θεϊκή ομορφιά λες και το κάθε ένα πλάστηκε από διαφορετικό Θεό με μαγευτική έμπνευση.

**Της Αλεξίας Μπόμπολη**

Στη συγκεκριμένη στιγμή θα αναφερθώ στη γενέτειρά μας, τα Άγναντα. Για την προέλευση του ονόματος πέρα απ΄ότι η λέξη είναι ελληνική και προέρχεται από το επίρρημα αγνάντια, που σημαίνει απέναντι-αντίκρυ, το ότι το όνομα προέρχεται απ αυτή την εξήγηση είναι μόνο υποθετικό. Είναι από τα μεγαλύτερα χωριά της περιοχής των Τζουμέρκων στο νομό Άρτας στο νοτιοκεντρικό τμήμα της Πίνδου όπου η περιοχή συγκροτείται από 30 περίπου χωριά. Είναι ένα όμορφο χωριό με πολλά πηγαία νερά και πλουσιότατη βλάστηση. Η φυσική αρμονία και η πλούσια ποικιλία αποχρώσεων όλες τις εποχές είναι το κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα του χωριού και η διχοτόμηση του από ένα χείμαρρο, τον Αγναντίτη, αποκτά μοναδική ομορφιά.

Τα Άγναντα, λοιπόν αυτό το πανέμορφο χωριό, ύστερα από μια κάμψη παρακμής, αναδημιουργείται και αποκτά μια αίγλη ξεχωριστή. Αρκετοί είναι εκείνοι που το επιλέγουν για μόνιμη διαμονή και επενδύουν στο χωριό. Και φυσικά τα πλεονεκτήματα είναι πολύπλευρα, από τη μια το χωριό ξαναζωντανεύει και από την άλλη προσφέρει

σ αυτούς που το επέλεξαν την ομορφιά τη γαλήνη και την ηρεμία.

Παρά την παρακμή κάποιων χρόνων, μπόρεσε και διατήρησε υποδομές ώστε να μπορέσουν να εγκατασταθούν και άνθρωποι νέοι με παιδιά μικρά. Έτσι το χωριό ξαναγεννιέται, με νέο κόσμο που πέρα από τις βασικές δραστηριότητες (σχολεία όλων των βαθμίδων, ξένες γλώσσες),ψυχαγωγούνται ποικιλότροπα με χορευτικά, χορωδίες, αγώνες, άθλους (σημαντικό γιατί αποτελεί τρόπο έλξης αθλητών πανελλαδικά και τα Άγναντα διαφημίζονται σε μεγάλο ορίζοντα). Πολλά από αυτά οφείλονται σ αυτούς που πήραν την απόφαση να γυρίσουν πίσω και να δημιουργήσουν στον τόπο τους. Ακόμη και η διασκέδαση βρίσκεται σε πολύ καλά επίπεδα, αφού στο χωριό υπάρχουν καταλύματα για διαμονή, καφετέριες, ταβέρνες, κέντρα διασκέδασης.

Ας «εισπράξουμε» λοιπόν τα αποτελέσματα της κρίσης που μας ταλανίζει και ας σκεφτούμε, όσοι τουλάχιστον μπορούμε, να γυρίσουμε στον τόπο μας και να επενδύσουμε σ αυτόν, στον τόπο που πραγματικά μας αγαπάει και μας.

**Δρόμος ζωής**

*Μάθε τον κόσμο ν' αγαπάς*
*αλλιώς χαμένος θάσαι*
*αυτό το λόγο το σωστό*
*πάντα να τον θυμάσαι.*

*Μάθε το κλάμα να κρατάς*
*τον πόνο να αντέχεις*
*θα το περάσεις και αυτό*
*τη δύναμη την έχεις.*

*Όταν πεθαίνει τ' όνειρο*
*ελπίδες ναναγούν*
*το θάρρος και υπομονή*
*γερά να σε κρατούν.*

*Όταν θα έχεις τη χαρά*
*κράτα στην άκρη λίγη*
*θα χρειαστείς καμιά φορά*
*όταν τη λύπη θάχεις.*

*Τα μάτια σου στον ουρανό*
*τα πόδια σου στη γη*
*ζήσε ζωής τις ομορφιές*
*είναι της μάνας προσταγή.*

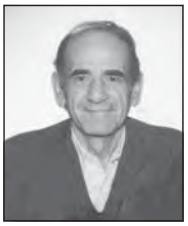

*Γράφει ο Χριστόφορος Νικολός*

**Κι αυτό θα περάσει**

*Ο πόνος χαρά θα γίνει*
*και η χαρά τραγούδι*
*οι νότες θα γλυκάνουν*
*των πονεμένων τις καρδιές.*

*Μη φοβηθείς*
*σαν έλθει το σκοτάδι*
*πιο λαμπερή η άλλη μέρα*
*θα ξανάλθει.*

*Ο δρόμος φωτεινός σε καρτερεί*
*μη βιαστείς να φθάσεις*
*την κάθε σου στιγμή για να χαρείς*
*δύσκολο πια δεν είναι.*

*Για δες τον ήλιο πιο λαμπρός*
*απ' το βουνό που βγαίνει*
*και το φεγγάρι πιο γλυκό*
*τη νύχτα ομορφαίνει.*

# ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ζάραγκας Χαρίλαος του Κων/νου (Ιωάννινα) ..... 100
Ζολώτα Αγγελική ..... 20
Καπέλη Βασιλική του Γεωργίου ..... 20
Καπέλης Γεώργιος του Βασιλείου ..... 100
Κατσικογιώργος Ιωάννης ..... 20
Κορδαλή - Πετροπούλου Αγλαΐα ..... 20
Κορδαλής Άγγελος του Χρ. ..... 20
Κοτσαρίνη Αγγελική ..... 10
Κοτσαρίνης Χαρίλαος ..... 10
Κοτσίνης Γεώργιος ..... 20
Κώστας Βασίλειος του Ευαγ. ..... 20
Λαϊνά – Παπαπέτρου Παρασκευή ..... 20
Μασιαλή - Ροντζόκου Δήμητρα (Νέα Υόρκη) ..... 100$
Μπτρογιώργου Αγαθή ..... 30
Μπτρογιώργου Ιωάννα ..... 20
Μπάρμπας Ιωάννης του Ηλία ..... 30
Μπέκας Χρήστος ..... 30
Νικολός Χριστόφορος (Κέρκυρα) ..... 20
Ντούβαλη – Λιόγκα Μαρία Μενίδι ..... 20
Παπαγιάννης Δημήτρ. του Ευαγ. ..... 20
Παπακίτσος Ευαγ. του Κων/νου ..... 25
Παπακίτσος Κων/νος του Αριστ. ..... 10
Παπακίτσος Χρήστος του Αριστ. ..... 20
Παπακίτσου Νότα ..... 10
Στέρπας Δημήτριος του Χρήστου ..... 20
Τζορέλα Βαγγελή – Αναστασία ..... 30
Τούμπουρος Χρήστος του Αριστ. ..... 20
Τσιμπέρη - Μέγκα Μαριάνθη ..... 30
Φίλος Γεώργιος του Ηλία ..... 20
Φλώρος Δημήτρης ..... 50
Χαμπίπης Νικόλαος του Χρ. ..... 30
Χασαλεύρης Νίκος ..... 30
Χουλιάρα - Μπούρη Αλεξάνδρα ..... 30
εις μνήμη της μητρός της

**Υ.Γ.:** Όποιος χωριανός έχει προσφέρει το ποσό των 50 ευρώ και δεν δει το όνομά του δημοσιευμένο στις συνδρομές, ας επικοινωνήσει με τον πρόεδρο της Αδελφότητας, στον οποίο έδωσε τα χρήματα.

Γκουβάς Χρήστος του Κων/νου ..... 20
Μαυροπάνος Σωτήριος του Κων/νου ..... 30
Μαυροπάνος Κων/νος του Σωτηρίου ..... 20

Οι τρεις προαναφερθέντες δεν είχαν δημοσιευτεί σε παλαιότερα φύλλα.

## ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ...ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ

*Συνέχεια από τη σελίδα 4*

ρος ήταν μικρότερο.

Τελικά την πείσαμε να μας το επιτρέψει, αφού τη διαβεβαιώσαμε ότι θα είμαστε πολύ προσεκτικοί. Εξ άλλου δεν ήμαστε και μικροί. Ήμαστε δεκαοκτάρηδες και πάνω.

Έτσι λοιπόν οι τρεις συγκάτοικοι: ο Νώντας ο Γαλαζούλας, ο Γιώργος ο Τσίτσας και ο υποφαινόμενος ξεκινήσαμε την επιχείρηση.

Πρώτη μας φροντίδα ήταν να βρούμε τρόπο ν' ανεβούμε στη στέγη ,γιατί η ξύλινη σκάλα, που διαθέταμε, δεν έφτανε μέχρις επάνω. Αλλά και πάλι η λύση δεν άργησε να βρεθεί.

Πίσω ακριβώς από το σπίτι, σύρριζα στον τοίχο, περνούσε το σοκάκι προς την κάτω συνοικία, πλάτους τριών περίπου μέτρων και αμέσως μετά ορθωνόταν ένας τοίχος, στο ύψος περίπου της στέγης του σπιτιού, ο οποίος συγκρατούσε ένα υπερυψωμένο γειτονικό χωράφι.

Μεταφέραμε τη σκάλα από το πλαϊνό σοκάκι στο χωράφι και από κει την τοποθετήσαμε σα γέφυρα στη βάση της στέγης του σπιτιού.

Στη συνέχεια ένας-ένας περάσαμε στη στέγη με τα απαραίτητα φτυάρια και τσαπιά και αρχίσαμε προσεκτικά τον καθαρισμό της.

Κάθε τόσο η σπιτονοικοκυρά μας ανήσυχη έβγαινε και κάνοντας το σταυρό της μας συμβούλευε να προσέχουμε.

Για μας, φυσικά, αυτή η δουλειά ήταν παιχνιδάκι. Σε λιγότερο από δυο ώρες η στέγη είχε απελευθερωθεί απ' το βαρύ φορτίο. Κατεβαίνοντας καθαρίσαμε και την αυλή απ' το χιόνι που ρίξαμε απ' τη στέγη κι όλα πια ήταν έτοιμα.

Η σπιτονοικοκυρά μας ευχαριστημένη και χαρούμενη, που τα «παλικάρια της», όπως έλεγε, την απάλλαξαν από το μεγάλο άγχος, που είχε, μας ετοίμασε από ένα πιάτο ζεστό τραχανά και ολόφρεσκο ζεστό γάλα απ' την κατσίκα μας. Από το βράδυ της επόμενης μέρας το χιόνι κόπασε.

Τη μεθεπόμενη ένας ολόλαμπρος ήλιος φώτισε το χωριό αλλά και τις καρδιές όλων μας. Το λιγοστό χιόνι, που έμεινε στη στέγη μας, μέχρι το τέλος της ημέρας έλιωσε και η αυλή μας απαλλάχτηκε απ' τις ενοχλητικές σταλαγματιές.

Οι επόμενες μέρες ήταν ηλιόλουστες και τα απογεύματα τα περνούσαμε στη λιακάδα της αυλής μας προετοιμάζοντας τις εξετάσεις μας.

Τα χιόνια σιγά-σιγά έλιωναν και μετά από δέκα-δεκαπέντε μέρες μια δυνατή βροχή έσβησε κάθε ίχνος χιονιού απ' το χωριό. Ακόμα και τον τεράστιο χιονάνθρωπο που είχαμε στήσει στη μέση του κήπου μας.

Γιάννης Κατσικογιώργος
Συνταξιούχος Δάσκαλος
Katsikogiorgos.webnode.com

# Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟ

*Συνέχεια από τη σελίδα 1*

*μέρες που όλοι μας βιώνουμε, ως πρόεδρος της ΠΣΕ να συνεργαστώ μέσα από συλλογικές διαδικασίες με τον Χρήστο Παπακίτσο και να διαπιστώσω ότι ο Χρήστος Παπακίτσος δεν είναι μόνο λογοτέχνης, αλλά είναι και ένα άτομο υπεύθυνο με βαθιά ριζωμένο μέσα του τον ουμανισμό. Είναι η ενσάρκωση του ετεροκεντρισμού της αγάπης, ένας άνθρωπος με κριτικό πνεύμα, με κριτική σκέψη που για όσα συμβαίνουν γύρω μας δεν μένει απαθής, ούτε τα παρακολουθεί εκ του μακρόθεν ως θεατής, αλλά με αντικειμενικότητα, με υπευθυνότητα, με ορθολογισμό στηλιτεύει τα κακώς κείμενα. Είναι πολύ ελπιδοφόρο όχι μόνο για την ηπειρωτική αποδημία, αλλά για όλη την Ήπειρο, για όλη την Ελλάδα, το γεγονός ότι υπάρχουν στις μέρες μας, μέρες που επικρατεί αγωνία για το σήμερα και ανησυχία για το αύριο, άνθρωποι σαν τον Χρήστο Παπακίτσο που συνεχίζουν την παράδοση παλαιότερων συγγραφέων και ποιητών της περιοχής μας και με το έργο τους αφυπνίζουν συνειδήσεις και στέλνουν μηνύματα. Και ο Χρήστος Παπακίτσος στέλνει πολλά μηνύματα και αφυπνίζει συνειδήσεις.*

**Ο Πρόεδρος** της Ένωσης Ηπειρωτών Περιστερίου κ. **Κ. Γκούντας**, είπε μεταξύ άλλων:

*Τιμώντας ο Δήμος μας απόψε τον Επίτιμο Πρόεδρο της Ένωσης Ηπειρωτών Περιστερίου κ. Χρήστο Παπακίτσο, τιμά έναν άοκνο εργάτη της Λαϊκής μας Παράδοσης, της Ηπειρώτικης Παράδοσης, του Λαϊκού μας Πολιτισμού, αλλά και των γραμμάτων. Ο κ. Χρ. Παπακίτσος, ο Επίτιμος Πρόεδρος της Ένωσής μας, είναι και πολυγραφότατος και πολυβραβευμένος λογοτέχνης. Γράφει ποιήματα, διηγήματα και αρθρογραφεί σε εφημερίδες και περιοδικά. Το 2010 η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών τον τίμησε με το πρώτο Πανελλήνιο Βραβείο Διηγήματος.*

*Η Ένωση Ηπειρωτών Περιστερίου είναι περήφανη που τον είχε για μια περίπου 10ετία Αντιπρόεδρό της και, από τον περασμένο Μάιο, με ομόφωνη απόφαση της Γεν. συνέλευσης θα τον έχει για πάντα Επίτιμο Πρόεδρό της. Εκ μέρους του Δ.Σ της Ένωσής μας, ευχαριστώ το Δήμο μας για την τιμή που κάνει απόψε σε ένα εκλεκτό τέκνο της Ηπείρου στον Επίτιμο Πρόεδρό μας, τον κ. Χρ. Παπακίτσο.*

**Ο κύριος ομιλητής** της πολύ λαμπρής εκδήλωσης κ. **Κώστας Μαργώνης**, Πρόεδρος της ΙΛΕΤ, φιλόλογος, κριτικός λογοτεχνίας και συγγραφέας, κατέπληξε με την ομιλία του. Αναφέρθηκε στο συγγραφικό

έργο του Χρήστου Παπακίτσου, στο μνημειώδες βιβλίο του «Από τη Τζουμερκιώτικη Λαλιά στη Λαϊκή μας Παράδοση», στα ποικίλου περιεχομένου άρθρα του στις εφημερίδες και τα περιοδικά, στα ποιήματα και διηγήματά του, αλλά και στα καυστικά και ευθύβολα σχόλιά του στις εφημερίδες που τσιγκλούν και αφυπνίζουν συνειδήσεις και στηλιτεύουν τα κακώς κείμενα, τις πράξεις και τις παραλείψεις των υπευθύνων, την ανευθυνότητα και τον ωχαδερφισμό των αρμοδίων, αλλά και των πολιτών. Ανέγνωσε χαρακτηριστικά αποσπάσματα από ποιήματα και διηγήματα του τιμωμένου και από σχόλια που δημοσιεύθηκαν στις εφημερίδες και είχαν εξαιρετική απήχηση και συμπλήρωσε:

*«Η αλήθεια είναι πως ο Χρήστος Παπακίτσος αγαπά αυτό που κάνει, αφοσιώνεται στη μελέτη της Τζουμερκιώτικης παράδοσης και δεν παύει να στηλιτεύει, να σχολιάζει, να παρατηρεί την επικαιρότητα με το κριτικό βλέμμα του ανθρώπου που νοιάζεται για τον τόπο του.*

*Διατρέχει, με διαπεραστικό βλέμμα, τα γεγονότα από το 40 - '41 ως σήμερα, κάνει τον απολογισμό των τελευταίων εβδομήντα χρόνων και, όπως οι αρχαίοι σοφοί, μιλά για τα «προσιόντα», τη μυστική βοή .... των πλησιαζόντων γεγονότων. Και την προσέχουν οι ευλαβείς. Ενώ εις την οδόν έξω, ουδέν ακούουν οι λαοί» (Κ. Καβάφης, Θεοί δε προσιόντων, σελ.17), για να θυμηθούμε τον Καβάφη. Η ανεπαίσθητη και υπόρρητη συνάφεια με τον Σεφέρη ή τον Καβάφη αποκαλύπτει το πνευματικό υπόστρωμα του έργου του Χρ. Παπακίτσου, την πλατιά, ουμανιστική του παιδεία. Ως πνευματικός άνθρωπος, θα τολμούσα να πω, έχει αναλάβει ενεργητικό ρόλο στην κοινωνική ζωή. Δεν παραμένει αμέριμνος θεατής δραστηριοτήτων, αλλά υποτάσσεται εκουσίως στο ηθικό αίτημα του σκεπτόμενου ανθρώπου. Εδώ επιβεβαιώνεται η Πλατωνική ρήση «μέγιστον μάθημα ρητόν ουδαμώς έστιν ως άλλα μαθήματα». Η προσωπικότητα του ανθρώπου διδάσκει από μόνη της.*

*Όποιος γνώρισε τον Χρ. Παπακίτσο το διαπίστωσε· η αγάπη για τη μικρή ορεινή πατρίδα, ο γνήσιος ουμανισμός του, η ζωντανή αίσθηση των πραγμάτων περνούν ανεμπόδιστα στην κουβέντα με τους φίλους, στη χειρονομία, στο στίχο. Στο έργο του δεν ανιχνεύει κανείς ίχνη αναφομοίωτων επιρροών, ιδέες και σκέψεις που δεν είναι συνυφασμένες με τον εαυτό του, την παιδεία του, το πνευματικό του ήθος, τη ζωή στα Τζουμέρκα".*

**ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ**

Μετά την απονομή από το Δήμαρχο Περιστερίου της τιμητικής πλακέτας, πήρε το λόγο ο τιμώμενος, ο οποίος συγκινημένος είπε τα εξής:

*«Κύριε Δήμαρχε, εκλεκτές Κυρίες και εκλεκτοί Κύριοι,*

*Είχα ετοιμαστεί να μιλήσω απόψε για το ρόλο των Πολιτιστικών Συλλόγων στη διατήρηση και διαφύλαξη της πολιτιστικής μας παράδοσης, της υλικής αλλά, κυρίως, της **άυλης** πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Όμως, η βαριά λαβωμένη φωνή μου δεν μου το επιτρέπει... Άλλωστε, δεν το επιτρέπει και η συνείδησή μου να σας υποχρεώσω να την ακούτε για πολύ. Γι' αυτό θα περιοριστώ σε μια τυπική αντιφώνηση, όσο γίνεται πιο σύντομη.*

*Κύριε Δήμαρχε,*

*Ευχαριστώ πολύ για την εξαιρετική τιμή που μου κάνετε. Με κάνατε να χαίρομαι σαν παιδί! Ξέρετε να πιάνετε το σφυγμό και των ηλικιωμένων. Ξέρετε καλά ότι τη χαρά την θέλουν σαν παιδιά και τα γηρατειά!*

*Δεν θεωρώ ότι έκανα τίποτε παραπάνω από ό,τι μου υπαγορεύει η φωνή της συνείδησής μου (που ποτέ δεν είναι βραχνή, όπως η απόψινή φυσική φωνή μου). Δεν θεωρώ επίσης ότι έκανα τίποτε περισσότερο από το χρέος μου προς τον τόπο μας. Έκανα το αυτονόητο.*

*Θεωρώ ότι τιμή που μου κάνει σήμερα ο Δήμος, ανταναχλά κατά πρώτο λόγο στην Ένωση Ηπειρωτών Περιστερίου, την οποία «διακονώ» από της ιδρύσεώς της και, κατά δεύτερο, σε όλους τους πολιτιστικούς συλλόγους που δραστηριοποιούνται στο Περι-*

*Συνέχεια στη σελίδα 8*

**ΜΑΡΙΑ Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ**
**ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

**Σκουφά & Νόρμαν 18 Άρτα**
**Τηλ.: 6972 333244**
**E-mail: koromila.m@gmail.com**

# ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

## Το ταχυδρομείο στην Άγναντα

Σε προηγούμενο δημοσίευμά μας είχαμε ασχοληθεί με το πρόβλημα που ονομάζεται «Το ταχυδρομείο στην Άγναντα». Επακολούθησαν δημοσιεύματα που μας πληροφορούσαν οι κ.κ. βουλευτές του νομού Άρτας τις ενέργειές τους προκειμένου να επιλυθεί το πρόβλημα και έχουμε και μια απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου.

Τα δημοσιεύματα των κκ. βουλευτών είναι τα εξής:

1. Η κ. **Όλγα Γεροβασίλη**, βουλευτής Άρτας του **ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ**, παρενέβη με επιστολή προς τον Διευθυντή Δικτύου Λιανικής και Εξυπηρέτησης Πελατών των ΕΛΤΑ στις 20 Δεκεμβρίου, στην οποία αναφέρει:

*Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2012*

*Το Ταχυδρομικό γραφείο Αγνάντων, λειτουργεί από ιδρύσεως των Ελληνικών Ταχυδρομείων στο χωριό Αγναντα της Π.Ε. Αρτας. Εξυπηρετεί όπως γνωρίζετε δέκα (10) συνολικά χωριά της ευρύτερης περιοχής.*

*Πληροφορηθήκαμε ότι μετά την έκβαση της αίτησης έξωσης για λόγους ιδιόχρησης, υπέρ του εκμισθωτή του ακινήτου που στεγάζεται το γραφείο, ο Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων, προκειμένου να συνεχιστεί η λειτουργία του καταστήματος στην ενότητα Αγνάντων, με απόφαση του Δ.Σ. προέβη στην κατά χρήση δωρεάν στέγασή του στις εγκαταστάσεις του Δήμου στα Αγναντα.*

*Ανάστατοι όμως οι κάτοικοι της περιοχής δέχονται πληροφορίες ότι επίκειται το κλείσιμο του Ταχυδρομικού γραφείου και ανησυχούν για την Ταχυδρομική τους εξυπηρέτηση, που είναι ζωτικής σημασίας για την ορεινή αυτή περιοχή.*

*Παρακαλούμε να εξετάσετε το θέμα με γνώμονα την εξυπηρέτηση των κατοίκων της περιοχής δεδομένης και της απόφασης του Δ.Σ. για κατά χρήση δωρεάν στέγαση του γραφείου στις εγκαταστάσεις του Δήμου στα Αγναντα και να δοθεί επίσημη πληροφόρηση για την έκβαση του θέματος.*

Η Βουλευτής, Όλγα Γεροβασίλη

2. **Ο κ. Χρήστος Γκόκας, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

*«Για το πρόβλημα που έχει προκύψει ύστερα από σχετική απόφαση της Διοίκησης των ΕΛΤΑ για τη διακοπή λειτουργίας του Ταχυδρομείου Αγνάντων από το νέο έτος και της μεταφοράς του στα Πράμαντα Ιωαννίνων, ο βουλευτής Άρτας Χρήστος Γκόκας, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη σημασία που έχει για την τοπική κοινωνία η απρόσκοπτη συνέχιση της λειτουργίας του καθώς το τοπικό κατάστημα Αγνάντων εξυπηρετεί ένα μεγάλο αριθμό χωριών της ευρύτερης περιοχής, παρενέβη με αναφορά του που κατέθεσε προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων κ. Κ. Χατζηδάκη με σκοπό την αναγκαιότητα για την άμεση διευθέτηση του συγκεκριμένου προβλήματος με την παραμονή του καταστήματος στα Άγναντα».*

3. **Παρέμβαση του κ. Γεωργίου Στύλιου για τη λειτουργία του γραφείου ΕΛΤΑ στα Άγναντα.**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

*«Ο Δήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων κος. Χασιάκος και κάτοικοι της περιοχής με ενημέρωσαν σχετικά με απόφαση της διοίκησης των ΕΛΤΑ για κλείσιμο του γραφείου ΕΛΤΑ στα Άγναντα. Επικοινώνησα άμεσα με τον αρμόδιο Υπουργό κο. Χατζηδάκη και τη διοίκηση των ΕΛΤΑ και από τις 24/12/2012 αποφασίστηκε η ακύρωση της απόφασης.»*

**4. Απόσπασμα από το Πρακτικό 14/5/10/2012**

**Αριθμ. απόφασης 206/2012 (Δημοσιεύθηκε στο διαδίκτυο)**

**ΘΕΜΑ 20ο Περί παραχώρησης κατά χρήση για τη στέγαση των ΕΛΤΑ Αγνάντων**

Γράφει ο Χρίστος Α. Τούμπουρος

Το θέμα εισάγεται ομόφωνα προ ημερησίας διατάξως

Ο Δήμαρχος, εισηγούμενος το θέμα είπε τα εξής:

*Κύριοι σύμβουλοι*

*Στον οικισμό Αγνάντων λειτουργεί από εξηκονταετίας και πλέον Ταχυδρομικό ΚΑΙ Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο για την εξυπηρέτηση των κατοίκων της Δημοτικής Ενότητας Αγνάντων Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων και οικισμών της Δ.Ε. Πραμάντων του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων.*

*Σήμερα οι υπηρεσίες αυτές στεγάζονται σε μισθωμένο κτήριο και ο ιδιοκτήτης του κτηρίου έχει προσφύγει στα δικαστήρια για να προβεί σε έξωση του μισθωτή. Η υπόθεση έχει εκδικασθεί και εντός δύο μηνών θα πρέπει το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο να μεταστεγασθεί.*

*Από την Κεντρική Υπηρεσία των ΕΛΤΑ υπάρχει σχεδιασμός για την περιστολή δαπανών και το κλείσιμο ορισμένων περιφερειακών καταστημάτων.*

*Το ΕΛΤΑ Αγνάντων υπάρχει κίνδυνος να μεταφερθεί και να ενσωματωθεί στο Ταχυδρομείο Πραμάντων. Επειδή η μεταφορά της συγκεκριμένης υπηρεσίας θα αποβεί σε βάρος της εξυπηρέτησης των δημοτών μας, προτείνω να παραχωρήσουμε κατά χρήση τμήμα του ισογείου στο διώροφο κτήριο που στεγάζονταν το δημαρχείο Αγνάντων για τη στέγαση του Ταχυδρομείου και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.*

*Το συγκεκριμένο τμήμα βρίσκεται στην ανατολική πλευρά του ισογείου και θα έχει ξεχωριστή είσοδο . Αποτελείται από τρία δωμάτια διαστάσεων 3,10Χ5,20, 3,85Χ3,06 και 5,20Χ3,05 μΧμ. Η εσωτερική συνολική επιφάνεια είναι 48,62 μ2 και οι εξωτερικές διαστάσεις του τμήματος προς παραχώρηση είναι 10,85Χ6,15 μΧμ. Στον αύλειο χώρο υπάρχει αρκετός χώρος για την στάθμευση των αυτοκινήτων και βρίσκεται στο κέντρο του οικισμού.*

*Η παραχώρηση κατά χρήση να ισχύσει για δέκα έτη και εφόσον σε αυτό το χρονικό διάστημα τα ΕΛΤΑ θα έχουν δημόσιο χαρακτήρα.*

*Ακολούθησε ψηφοφορία όλοι οι παρόντες Δημοτικοί Σύμβουλοι ψήφισαν υπέρ εκτός των:*

*- Ο Δ.Σ. κ. Στασινός Γεώργιος ο οποίος ψήφισε κατά*
*- Ο Δ.Σ. κ. Απδόνης Ιωάννης ο οποίος ψήφισε κατά*
*- Ο Δ.Σ. κ. Μακρυγιάννης Ιωάννης ο οποίος ψήφισε κατά*
*- Ο Δ.Σ. κ. Τσιρώνης Γεώργιος ο οποίος ψήφισε κατά*
*- Ο Δ.Σ. κ. Σπαής Παναγιώτης ο οποίος ψήφισε κατά*
*- Ο Δ.Σ. κ. Ρίζος Νικόλαος ο οποίος ψήφισε κατά - Ο Δ.Σ. κ. Πλίτσας Ευάγγελος ο οποίος ψήφισε κατά*
*- Ο Δ.Σ. κ. Νάκης Ιωάννης ο οποίος ψήφισε κατά*

*Το συμβούλιο αφού άκουσε την παραπάνω εισήγηση, την πρόταση του Δημάρχου και μετά από διαλογική συζήτηση και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας*

*Α π ο φ α σ ί ζ ε ι κατά πλειοψηφία....*

*(Το Πρακτικό αυτό, ευπειθώς αναφέρω οτι δεν το καταλαβαίνω. Στην αρχή οι κ.κ. Στασινός Γεώργιος, Απδόνης Ιωάννης, Μακρυγιάννης Ιωάννης, Τσιρώνης Γεώργιος, Σπαής Παναγιώτης ,Ρίζος Νικόλαος και Νάκης Ιωάννης φέρονται* **ΑΠΟΝΤΕΣ.** *Αφού, λοιπόν ήταν απόντες, πώς και γιατί μειοψήφισαν; Ας το ερμηνεύσουν οι ίδιοι. )*

**Και για να λέμε την αλήθεια, τα πράγματα έχουν ως εξής:**

- **Απαγορεύεται από την 1η Γενάρη 2011 στα κράτη - μέλη να διατηρούν ή να χορηγούν αποκλειστικά δικαιώματα σε δημόσιους ταχυδρομικούς φορείς.**
- **Εγκαταλείπεται η διασφάλιση της καθολικής υπηρεσίας, αφού τα πιο ασύμφορα για το κεφάλαιο τμήματά της (π.χ. υπηρεσίες σε δυσπρόσιτες περιοχές) θα ανατίθενται σε δημόσιους φορείς, ενώ οι κερδοφόροι τομείς θα παραδοθούν στο μεγάλο κεφάλαιο.**
- **Απαγορεύεται η οικονομική ενίσχυση δημόσιων φορέων ταχυδρομικών υπηρεσιών από το κράτος, ακόμα και για τους ασύμφορους οικονομικά τομείς υπηρεσιών που παρέχονται για λόγους κοινωνικής ωφέλειας.**
- **Απελευθερώνεται το καθεστώς χορήγησης αδειών.**
- **Τα κράτη - μέλη υποχρεώνονται να παραχωρήσουν στο κεφάλαιο όλες τις δημόσιες ταχυδρομικές υποδομές.** Την πλήρη παράδοση των ταχυδρομικών υπηρεσιών στις δυνάμεις της αγοράς σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο, καθώς και τη διατήρηση μόνο του παραδοσιακού ταχυδρομείου το οποίο όμως θα λειτουργεί πριν απ' όλα προς όφελος των πολυεθνικών του κλάδου, προβλέπει η Πρόταση Οδηγίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Συμβούλιο Υπουργών και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες.

**ΑΥΤΑ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΨΗΦΙΣΜΕΝΑ.**

**Συνεπώς, τα περί χώρου κλπ. δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Άντε, λοιπόν, να ακουστούν οι φωνές μας για το Ταχυδρομείο στην Άγναντα. Δεν μας σιουράει κανείς. Εάν τους συμφέρει, θα το κλείσουν... Τόσο απλά. Το έχουν το δικαίωμα; Από πού το πήραν; Ρωτάω εγώ αφελώς..., τους κκ. βουλευτές Άρτας.**

**Όταν τα ψήφιζαν, δεν γνώριζαν;**

## Γίνε Εθελοντής Αιμοδότης.....είναι το πιο όμορφο συναίσθημα!!!!

*....κάποια πράγματα είναι τόσο απλά.....και τόσο ουσιώδη.....αλλά όταν δεν τα έχουμε ανάγκη τα ξεχνάμε.....συγχρόνως και τους συνανθρώπους μας που εξαρτάται η ζωή τους από την δική μας αδιαφορία.....*

«Αίμα είναι το υγρό που κυκλοφορεί διαμέσου της καρδιάς, των αρτηριών, των φλεβών και των τριχοειδών αγγείων μεταφέροντας θρεπτικές ουσίες, ορμόνες, βιταμίνες, θερμότητα και οξυγόνο στους ιστούς και απομακρύνοντας τις άχρηστες ύλες και το διοξείδιο του άνθρακα».

***Η έλλειψη και η ανεπάρκεια αίματος είναι μια κατάσταση που θέτει σε άμεσο κίνδυνο την ζωή όσων χρειάζονται το αίμα ως θεραπευτικό μέσο.***

**Η εθελοντική αιμοδοσία σώζει ζωές!!!!!!!!!!!!!!!!!!**

Γι' αυτό, η εθελοντική αιμοδοσία είναι μια χειρονομία καλής θέλησης, φροντίδας και αγάπης προς τον συνάνθρωπό μας. Δεν υπάρχει πολυτιμότερο δώρο απ' την εθελοντική αιμοδοσία, αφού στην πραγματικότητα είναι ένα δώρο ζωής γι' αυτόν που το δέχεται.

Ασφαλές αίμα είναι αυτό που δεν βλάπτει κατ' αρχήν τον ίδιο τον δότη, είναι δηλαδή ασφαλές από μολυσματικές ασθένειες, οπότε δεν μπορεί να βλάψει ούτε τον λήπτη και μπορεί να χρησιμοποιηθεί προς όφελος της υγείας των ασθενών.

Το να είναι κανείς εθελοντής αιμοδότης ασφαλούς αίματος είναι το σημαντικότερο πράγμα, γιατί θα σώσει την ζωή ενός ή περισσοτέρων ασθενών. Σαν μέλη της κοινωνίας είναι ευθύνη μας να είμαστε εθελοντές αιμοδότες ασφαλούς αίματος.

Δυστυχώς στην χώρα μας, η έλλειψη και η ανεπάρκεια αίματος είναι μια ακόμα υπαρκτή κατάσταση που έχει σαν άμεσο αποτέλεσμα να θέτει σε κίνδυνο την ζωή όσων χρειάζονται το αίμα ως θεραπευτικό μέσο. Αυτό οφείλεται κυρίως στην μη ευαισθητοποίηση των ανθρώπων εκείνων που μπορούν με την τελείως ανώδυνη γι' αυτούς εθελοντική αιμοδοσία να προσφέρουν το πολυτιμότερο για όσους το χρειάζονται θεραπευτικό μέσο, το αίμα.

Αρκετές φορές, αυτή η μη ευαισθητοποίηση οφείλεται στην αδιαφορία πολλών για το τι αποτελεί πραγματική προσφορά προς τον συνάνθρωπο, πολλές φορές όμως οφείλεται στην άγνοια για το μέγεθος της ανάγκης που υπάρχει να προσφέρουν στον συνάνθρωπό τους το πιο ανεκτίμητο αγαθό που μπορεί να σώσει την ζωή του.

Φυσιολογικά το σώμα μας φτιάχνει εύκολα όλο το αίμα που χρειαζόμαστε. Όμως ατυχήματα ή νοσήματα μπορούν να μας κάνουν να χρειαστούμε περισσότερο αίμα από όσο το σώμα μας μπορεί να παράγει. Τα χαμηλά επίπεδα αίματος μπορεί να είναι επικίνδυνα και να προκαλέσουν σοβαρή ζημιά, ακόμη και θάνατο εάν το χαμένο αίμα δεν αντικατασταθεί γρήγορα αυτές τις περιπτώσεις εξαρτόμαστε από το αίμα που δίνουν οι υγιείς αιμοδότες. Η αιμοδοσία είναι πράξη αγάπης και απόδειξη κοινωνικής ευαισθησίας. Τα αποτελέσματά της σώζουν ζωές, διότι το αίμα ούτε παράγεται , ούτε αντικαθίσταται. **Μόνο χαρίζεται**

Γι' αυτό το λόγο, η εθελοντική αιμοδοσία είναι μια χειρονομία καλής θέλησης, φροντίδας και αγάπης. Η συνεισφορά των εθελοντών αιμοδοτών είναι πάνω απ' όλα ενέργεια ζωής για τον πάσχοντα συνάνθρωπό μας.

**Η εθελοντική αιμοδοσία σώζει ζωές!!!!!!!!!!!!!!!!!!**

Μπόμπολη Αλεξία

**Χρύσα Παπαθεοδώρου**
Ειδικός Παθολόγος

Μπιζανίου 29 Ανατολή, 45221 Ιωάννινα
Τηλ./fax.: 26510 49648, κιν.: 6972300548
e-mail: chrysa.papatheodorou@yahoo.gr

# ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ-ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ των απανταχού Αγναντιτών «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ»

## Κοπή Βασιλόπιτας

Το Σάββατο 5/1/2013, στην ταβέρνα «τα Τζουμέρκα» του Δημήτρη Μήτσου, ο Σύλλογός μας έκοψε την πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα.

Η ταβέρνα και ο έξω χώρος γέμισε από Αγναντίτες. Το προσωπικό του καταστήματος, με άψογο τρόπο μας εξυπηρέτησε ταχύτατα και τα νόστιμα φαγώσιμα που σερβίρισε συνόδευσαν το κρασί που πρόσφερε ο Σύλλογος. Οι πολλές πίτες προσφορές της Καλυψώς Κράββαρη, της Μαρίας Τσιάκου, της Βάσως Αναστασίου και της Γεωργίτσας Κ. Κώστα, γέμισαν με ευωδιαστές μυρωδιές το χώρο και με νοστιμιές τα στόματα.

Παραβρέθηκαν αιδεσιμότατος παπα-Σπύρος, που σταύρωσε τη Βασιλόπιτα, ο Δήμαρχος Χρήστος Χασιάκος, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου (τώρα Αντιδήμαρχος Δημ. Ενότητας Αγνάντων) Βασίλης Ρίζος, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Κώστας Αλ. Παπακίτσος, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Ιωαννίνων Βαγγέλης Γεωργονίκος με τα μέλη Γιάννη Γιαννούλα και Λίτσα Ζιάβρα και ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Αθηνών Τάκης Χριστοδούλου.

## Αλλαγή στέγης στον κάτω νερόμυλο

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσουμε ότι η στέγη του κάτω νερόμυλου σύντομα θα ανακατασκευαστεί. Πετύχαμε, με συντονισμένες ενέργειες, να μας χορηγηθεί από την Εφορεία Νεοτέρων Μνημείων η ξυλεία και μέρος της πλάκας για την καινούργια στέγη. Εμείς ως Δ.Σ. αναλάβαμε εγγράφως τη δέσμευση, πριν το τέλος του Μαΐου να έχουμε ολοκληρώσει το έργο.

Χρειαζόμαστε τη βοήθεια όλων σας, όποια ο καθένας μπορεί. Κυρίως όμως χρειαζόμαστε βοήθεια από τα παιδιά των νεότερων ηλικιών για τις εργασίες που θα απαιτηθούν: Κατέβασμα πλάκας, μεταφορά άχρηστων υλικών, κατασκευή μαρκίζας, ανέβασμα πλάκας, τοποθέτηση πλάκας κλπ.

Η κατασκευή του ξύλινου σκελετού της στέγης θα γίνει εθελοντικά, προσφορά στο χωριό μας, από τους Κώστα και Νίκο Καπέλη, που εδώ και πολύ καιρό αυθόρμητα εκδήλωσαν την πρόθεσή τους να προσφέρουν εθελοντικά την εργασία τους. Ο Βασίλης Καρύδης μαζί και με άλλους θα βοηθήσουν στην τοποθέτηση της πλάκας. Και όχι μόνον αυτοί, αλλά και άλλοι, όσοι μέχρι τώρα πληροφορήθηκαν το θέμα, εκδήλωσαν την πρόθεσή τους να βοηθήσουν. **Από τώρα τους ευχαριστούμε θερμά όλους.**

Αργότερα, όταν θα πλησιάζει ο καιρός για τις εργασίες, θα απευθυνθούμε με Πρόσκληση σε όλους, με την οποία θα παρακαλούμε να βοηθήσουν καθ' οιονδήποτε τρόπο το έργο. Μετά το πέρας των εργασιών θα ανακοινώσουμε τα ονόματα όσων θα συμμετέχουν, εκφράζοντας παράλληλα και τις θερμότερες ευχαριστίες μας.

Ένα ιστορικό κτίριο στο χωριό μας θα σωθεί, από το βάρος των χρόνων που φέρνει στην πλάτη του, με την αγάπη όλων μας. Αργότερα πρέπει να γίνουν εξωτερικές και εσωτερικές παρεμβάσεις, έτσι που να μπορεί ο χώρος να γίνει επισκέψιμος. Αυτό και μόνον αυτό επιδιώκουμε. Ένα τέτοιο κτίριο, που κλείνει μέσα του μια ιστορία πέραν του αιώνος, οφείλουμε να το παραδώσουμε στις επόμενες γενεές ακέραιο.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Κώστας Αρ. Παπακίτσος
(τηλ.6932362956)

Η Γεν. Γραμματέας
Βάσω Αναστασίου

# «Εμβολιάζονται οι ενήλικες στο χωριό;»

Όταν πριν από 28 χρόνια διορίστηκα ως αγροτικός γιατρός στα Θεοδώριανα της Άρτας, πρώτο μου μέλημα ήταν να ρίξω μια ματιά στα βιβλιάρια υγείας των παιδιών, που μαζεύονταν το καλοκαίρι στο χωριό, προκειμένου να εκτιμήσω την λεγόμενη εμβολιαστική τους κάλυψη.Τα μηνύματα που πήρα δεν ήταν ενθαρρυντικά. Έπεσα στη δουλειά, ωστόσο, και φρόντισα να εμβολιάσω όσα παιδιά είχαν ελλείψεις.

Από τότε πολλά άλλαξαν μέχρι σήμερα στον τόπο μας και σε όλη την Ελλάδα.Έχουμε πολλά νεότερα εμβόλια και καλύτερη εμβολιαστική κάλυψη ως χώρα.Οι εμβολιασμοί αποτελούν μεγάλο μέρος της καθημερινότητας στην παιδιατρική κι έτσι μεγιστοποιείται η πρόληψη.

Αρκετοί μιλούν για ΠΡΟΛΗΨΗ στον τόπο μας και κανείς δεν κάνει τον κόπο να μπει στην ουσία του πράγματος. Η ενασχόλησή μας, τα τελευταία χρόνια με τα τεκταινόμενα στον χώρο της Υγείας, έχει παρασύρει πολλούς μακριά από το τεράστιας- γιατί όχι και ΕΘΝΙΚΗΣ–σημασίας θέμα της πρόληψης.Οι εμβολιασμοί αποτελούν έναν από τους βασικούς πυλώνες της πρόληψης διεθνώς.

Στους παλαιότερους εμβολιασμούς έναντι σημαντικών λοιμωδών νοσημάτων, δηλαδή των: διφθερίτιδας, τετάνου, κοκκύτη, πολιομυελίτιδας, ιλαράς, ερυθράς, παρωτίτιδας, φυματίωσης προστέθηκαν στην τελευταία 20ετία τα εμβόλια έναντι της ηπατίτιδας Β, του αιμόφιλου της ινφλουένντζας τύπου Β, της ηπατίτιδας Α, της ανεμευλογιάς, των μηνιγγιτιδόκοκκων C, A, Y, W135, του πνευμονιόκοκκου, του ιού έναντι των ανθρώπινων θηλωμάτων (HPV), της γρίπης και του ιού Rota. Ας μην ξεχνάμε ότι χάρις στον εμβολιασμό και όχι χάρις σε «ομοιοπαθητικού τύπου τακτικές» εξαφανίστηκε η ευλογιά. Για το λόγο της εξαφάνισής της σταμάτησε μετά το 1977 η εφαρμογή του σχετικού εμβολιασμού, γνωστότερου ως δαμαλισμός.Τα βρέφη και τα παιδιά εμβολιάζονται στη χώρα μας σε ικανοποιητικό βαθμό, χάρις στις τεράστιες προσπάθειες των παιδιάτρων που εφαρμόζουν το Εθνικό Πρόγραμμα Εμβολιασμών.

Με τους ενήλικες τι γίνεται; Δυστυχώς ελάχιστα, αν και υπήρχαν ανέκαθεν σαφείς κατευθυντήριες οδηγίες για τον εμβολιασμό τους. Κάντε ένα απλό τεστ και θα εκπλαγείτε :Ρωτήστε 20 γνωστούς σας -οποιασδήποτε ηλικίας άνω των 25 χρόνων, ακόμη και γιατρούς- «αν είναι εμβολιασμένοι για τέτανο». Αν, σας απαντήσει θετικά έστω και ένας, τότε θα μιλήσουμε για «θαύμα»! Αν δε, προχωρήσετε σε δεύτερη ερώτηση: «αν είναι εμβολιασμένοι για ιλαρά, ερυθρά, παρωτίτιδα, ανεμευλογιά»-εφόσον δεν έχουν νοσήσει-τότε θα απογοητευτείτε πλήρως από τις αρνητικές απαντήσεις που θα ακούσετε. Οι ευθύνες γι' αυτή την κατάσταση είναι πολλές και αφορούν πολλούς, δηλαδή γιατρούς, ασθενείς και την πολιτεία.

Ως εδώ όμως. Πρέπει κι εδώ να αλλάξουμε όλοι και κατά την σχετική ατάκα της εποχής... «όταν λέμε όλοι, εννοούμε όλοι»! Γιατροί και χρήστες υπηρεσιών υγείας.

Τελευταία υπάρχει μία κεφαλαιώδους σημασίας εξέλιξη στο θέμα. Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από εισήγηση της Εθνικής Επιτροπής Εμβολιασμών της χώρας μας (Πρόεδρος ο καθηγητής παιδιατρικής Ανδρέας Κωνσταντόπουλος), ενέκρινε την 21/12/2011 το «Νέο Εθνικό Πρόγραμμα Εμβολιασμού Ενηλίκων». Το θετικό βήμα έγινε! Η χώρα απέκτησε για πρώτη φορά τέτοιο πρόγραμμα για ενήλικες! Μπορείτε να το βρείτε στο Google, πληκτρολογώντας:45ΨΨΘ-2ΘΜ.Αναφέρεται επαρκέστατα σε όλα τα εμβόλια που πρέπει να κάνουν κι οι ενήλικες. Τα πράγματα είναι απλά, ακόμη κι από την οικονομική πλευρά τους. Για παράδειγμα, στοιχίζει πολύ λιγότερο για έναν 50άρη ή 60άρη ή 70άρη ή 80άρη-είτε δεν έχει, είτε έχει ένα υποκείμενο νόσημα- να κάνει 1 δόση από το καινούριο 13δύναμο εμβόλιο του πνευμονιόκοκκου και να προφυλαχθεί για όλη του τη ζωή από πνευμονία τουλάχιστον, παρά να νοσήσει και να θεραπευθεί γι'αυτήν στο σπίτι του ή στο νοσοκομείο, είτε σε κοινό θάλαμο.είτε σε μονάδα εντατικής θεραπείας ή και να χάσει τη ζωή του. Ανάλογο σκεπτικό ισχύει για όλα τα εμβόλια και το γράφω αυτό γιατί θα σκεφθούν ορισμένοι την οικονομική κρίση!

Θα αναφερθώ στη συνέχεια, μόνον, σε ένα από τα εμβόλια του πρόσφατου Εθνικού Προγράμματος Εμβολιασμού Ενηλίκων. Αυτό που προλαμβάνει τις λοιμώξεις από τον πνευμονιόκοκκο, ένα βακτήριο που έγινε πολύ γνωστό στο ευρύ κοινό το φθινόπωρο του 2009 με την εμφάνιση του περιβόητου ιού της γρίπης H1N1. Κι αυτό, γιατί η γρίπη πολλές φορές πάει «χέρι-χέρι» με την πνευμονία από πνευμονιόκοκκο.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω σύντομα σε τρία ερωτήματα:

**(I).Τί είναι η πνευμονιοκοκκική νόσος;**

Στον όρο «πνευμονιοκοκκική νόσος» περιλαμβάνεται μία ομάδα λοιμώξεων που προκαλούνται από το βακτήριο *Streptococcus pneumoniae*, επίσης γνωστό ως πνευμονιόκοκκος. Σε αυτές τις λοιμώξεις περιλαμβάνονται: (α).Διεισδυτικές λοιμώξεις, όπως η βακτηριαιμία (λοίμωξη του αίματος), η μηνιγγίτιδα και η βακτηριαιμική πνευμονία (μικτή λοίμωξη πνευμόνων και αίματος) και (2).Μη διεισδυτικές πνευμονιοκοκκικές λοιμώξεις, όπως η οξεία μέση ωτίτιδα, η πνευμονία χωρίς βακτηριαιμία και η παραρρινοκολπίτιδα.

**(II). Πόσο σημαντική είναι η πνευμονιοκοκκική νόσος;**

Ο πνευμονιόκοκκος είναι η συχνότερη αιτία βακτηριακής πνευμονίας παγκοσμίως, η οποία με τη σειρά της είναι ένα από τα κυρίαρχα αίτια θανάτου από λοιμώδη νοσήματα. Είναι γνωστό εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες ότι η πνευμονιοκοκκική νόσος έχει μεγάλες πιθανότητες να εμφανιστεί σε άτομα άνω των 50 ετών.Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία από το CDC, που είναι το Κέντρο Ελέγχου Νοσημάτων των ΗΠΑ, ενώ η συχνότητα για διεισδυτική πνευμονιοκοκκική νόσο για τις ηλικίες 18-49 χρόνων είναι 8 άτομα ανά 100.000 πληθυσμού, για τις ηλικίες 50-64 χρόνων αυξάνεται 2, 5 φορές, για τις ηλικίες 65-69 αυξάνεται 3, 5 φορές και για τις ηλικίες 80-84 χρόνων εξαπλασιάζεται. Η απειλή της νόσησης και του θανάτου γίνεται ακόμη μεγαλύτερη, όταν συνυπάρχουν υποκείμενες νόσοι όπως η συμφορητική καρδιακή ανεπάρκεια, η χρόνια αποφρακτική πνευμονοπάθεια, το βρογχικό άσθμα, ο σακχαρώδης διαβήτης, ο χρόνιος αλκοολισμός, το κάπνισμα κλπ.Πάλι από το CDC, τα στοιχεία προβληματίζουν.Για τα άτομα ηλικίας 18-64 χρόνων με τα προαναφερθέντα υποκείμενα νοσήματα ο κίνδυνος για διεισδυτική πνευμονιοκοκκική νόσο αυξάνει κατά 3 έως 7 φορές και 20πλασιάζεται για τα άτομα με κακοήθη νοσήματα.

Ακόμη, δεν αποτελεί έκπληξη το εύρημα της μελέτης της Ευρωπαϊκής Πνευμονολογικής Εταιρίας, ότι το κόστος της πνευμονίας κάθε αιτιολογίας (συμπεριλαμβανομένου και του πνευμονιόκοκκου) , τόσο άμεσο (νοσοκομειακή περίθαλψη, φάρμακα) όσο και έμμεσο (χαμένες μέρες εργασίας κλπ) ανέρχεται σε 10 δις ευρώ/έτος στην Ευρώπη!

Η μεγάλη επίπτωση της πνευμονιοκοκκικής νόσου καθώς και η αποδεδειγμένη υψηλή αντοχή του πνευμονιοκόκκου στα αντιβιοτικά, έχουν οδηγήσει τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (WHO) στο σημείο να αναδείξουν την πνευμονιοκοκκική νόσο ως την ΠΡΩΤΗ ΣΕ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΑΙΤΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΛΗΦΘΕΙ ΜΕ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ!

**(III).Αξίζει να εμβολιαστούμε;**

Όπως αναφέρει, λοιπόν, και ο WHO, ο εμβολιασμός αποτελεί τον πιο σημαντικό ρόλο στην πρόληψη της πνευμονιοκοκκικής νόσου και των επιπτώσεών της για την κοινωνία.

Γι' αυτό και η φαρμακευτική βιομηχανία, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, επενδύει τεράστια ποσά στην έρευνα και ανάπτυξη εμβολίων, δημιουργώντας εμβόλια νέας τεχνολογίας, που χρειάζονται λίγες ή μια μόνο δόση και έχουν χαμηλή σχέση κόστους/οφέλους (cost-effectiveness), σε συνάρτηση με τα άμεσα και έμμεσα οφέλη που προσφέρουν από τον εμβολιασμό του γενικού πληθυσμού.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι και η πρόσφατη ΕΓΚΡΙΣΗ για επέκταση χρήσης του 13δύναμου συζευγμένου πνευμονιοκοκκικού εμβολίου με το όνομα «Prevenar13» στους ενήλικες. Το «Prevenar13», εκτός από τη γνωστή ασφαλή παιδιατρική του εφαρμογή- πάνω από 400 εκατομμύρια δόσεις παγκοσμίως- είναι πλέον εγκεκριμένο και για τον εμβολιασμό (ενεργητική ανοσοποίηση) ενηλίκων άνω των 50 ετών με στόχο την πρόληψη της διεισδυτικής νόσου, η οποία προκαλείται από τον πνευμονιόκοκκο.

Το γεγονός ότι για τον εμβολιασμό των ενηλίκων χρειάζεται μια μόνο δόση του εμβολίου, αναμένεται να επιφέρει επανάσταση στο κεφάλαιο της πρόληψης στους ενήλικες.

Το εμβόλιο αποζημιώνεται 100% από όλα τα ταμεία και αυτό αφορά όλους τους πολίτες άνω των 50 ετών.

Η επιστημονικά αναγκαία εφαρμογή του προγράμματος εμβολιασμού των ενηλίκων οφέλη μόνον έχει να προσφέρει στους εμβολιαζόμενους κι ευελπιστώ να έχει επιτυχή εφαρμογή με υψηλή ποσόστωση στην κάλυψη του πληθυσμού που είναι άνω των 50 ετών, όπως ακριβώς συμβαίνει με τα βρέφη και παιδιά κάτω των 5 ετών που κι αυτά εμβολιάζονται με περισσότερες, όμως, δόσεις, προκειμένου να αποφύγουν τις πνευμονιοκοκκικές λοιμώξεις.

Διαβάζοντας το κείμενο αυτό δεν θα πρέπει να ξεχνάμε τα άλλα εμβόλια με τα οποία πρέπει να είναι θωρακισμένοι οι ενήλικες, δηλαδή τα εμβόλια τετάνου, διφθερίτιδας, κοκκύτη, ανεμοβλογιάς, μηνιγγιτιδόκοκκου, ηπατίτιδας Α και Β και του έρπητα ζωστήρα που θα είναι προσεχώς διαθέσιμο για τους άνω των 60 χρόνων. Κι όταν λέμε «θωρακισμένοι» εννοούμε ότι εμβολιαζόμαστε ακόμη και σήμερα. Η χορήγηση των εμβολίων δεν σταματάει ποτέ, ούτε το καλοκαίρι!

Στο μέλλον η στροφή των συστημάτων υγείας όλων των χωρών προς την πρόληψη και τον εμβολιασμό για τους ενήλικες είναι προφανής και αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι επενδύονται τεράστια ποσά για την ανάπτυξη νέων εμβολίων, είτε για αντιμετώπιση νέων ασθενειών, είτε για αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των υπαρχουσών.

**Κωνσταντίνος Καρύδης**
**Παιδίατρος-Λοιμωξιολόγος**
*KarydisK@otenet.gr*

# Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟ

*Συνέχεια από τη σελίδα 6*

*στέρι.*

*Εύχομαι η σημερινή διάκριση, που συμπίπτει με τη συμπλήρωση 50 χρόνων ενασχόλησής μου με τους Πολιτιστικούς και Πνευματικούς Συλλόγους, να αποτελέσει κίνητρο για την εθελοντική στράτευση της νεολαίας μας προς διαφύλαξη και ανάδειξη της λαϊκής μας παράδοσης, του λαϊκού μας πολιτισμού αλλά και του ελληνικού πνεύματος, από τα μετερίζια των Συλλόγων. Μόνο οι Σύλλογοι μπορούν να διαφυλάξουν την άυλη, ειδικά, πολιτιστική μας παράδοση (ήθη, έθιμα κτλ) που είναι απροστάτευτη νομικά, αφού και αυτή ακόμα η ιστορία μας, η γραμμένη από εγκυρότατους και παγκόσμιας φήμης ιστορικούς, παραχαράσσεται βάναυσα και ατιμωρητί από τους κατά σύστημα παραχαράκτες και παραχαράκτριες.*

*Απευθύνομαι κυρίως στους νέους και τονίζω ότι είναι μεγάλη τιμή να είσαι εδώ στο Περιστέρι μέλος Πολιτιστικού Συλλόγου και μέσα από αυτόν μαζί με συμπατριώτες σου να προστατεύεις την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου σου, τα ιερά και τα όσια της φυλής μας και να νιώθεις δίπλα σου τον Δήμο να σε στηρίζει. Και είναι διπλά τυχεροί οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι που δραστηριοποιούνται στο Περιστέρι: **1**) Γιατί διαχρονικά έχουν τη στήριξη της Δημοτικής Αρχής της πόλης μας, την οποία συνεχίζει να την παρέχει πιο ουσιαστικά και πιο έντονα ο Δήμαρχός μας κ. **Ανδρέας Παχατουρίδης**, ο ρέκτης της Παράδοσης, αλλά και η αρμόδια Αντιδήμαρχος κα **Μαίρη Τσιώτα-Μάρκου**, άοκνος εργάτης (εργάτρια) και μύστης του πολιτισμού, και **2**) Γιατί εδώ στο Περιστέρι δραστηριοποιούνται Πολιτιστικοί Σύλλογοι από όλα σχεδόν τα διαμερίσματα της χώρας μας και από τις «Αλησμόνητες Πατρίδες» της πάλαι ποτέ Μεγάλης Ελλάδος, που συγκροτούν το μεγαλύτερο, ίσως, εργαστήρι μείξης των επί μέρους ελληνικών τοπικών πολιτισμών. Εδώ, κάθε πατριωτικός σύλλογος (εθνικοτοπικός, όπως τον λέτε) φωτίζει την πολιτιστική μας κληρονομιά από διαφορετική γωνία και με διαφορετικά χρώματα, που όλα τους είναι φωτεινά και γνήσια ελληνικά. Εδώ οι τοπικοί πολιτισμοί της χώρας μας συνυπάρχουν, αλληλοπολιάζονται, αναζωογονούνται και έτσι καλλιεργείται ο **ενιαίος ελληνικός λαϊκός πολιτισμός** που σφραγίζει τη γνήσια Ελληνική μας Ταυτότητα, τονίζει την ενότητά μας και μας κάνει υπερήφανους.*

***Ιδιαίτερα** σήμερα, μέσα σε τούτη τη βαθιά οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας, ο λαϊκός μας πολιτισμός, το πνεύμα της αλληλοκατανόησης, της αλληλοβοήθειας, της κοινωνικής αλληλεγγύης και συναντίληψης, που ανέκαθεν χαρακτήριζε τους Έλληνες, ιδίως κατά τις δύσκολες καμπές του εθνικού μας βίου, και που στο Περιστέρι εκδηλώνεται ήδη έμπρακτα από την Εκκλησία και το Δήμο, μας ενθαρρύνει, μας παρέχει αποκούμπι, αλλά και άριστο εφαλτήριο για να κινηθούμε με ορμή προς τα εμπρός. Μας θωρακίζει με πνεύμα ενότητας, με αυτοπεποίθηση, με υπομονή και με ελπίδα, ότι το φως στην άκρη του σκοτεινού τούνελ, του ερεβώδους, θα φανεί και πάλι και θα μας καταυγάσει. Και σίγουρα θα φανεί, α) αν ο καθένας μας ρίξει μερικές σταγόνες λάδι στους άλλοτε τηλαυγείς φάρους του πολιτισμού μας, που τώρα τρεμοσβήνουν, για να φεγγοβολήσουν και πάλι και να μας δείξουν τη σωστή πορεία, την ασφαλή ρότα προς το μέλλον και β) αν τα Σχολεία μας αρχίσουν να αναβαπτίζουν και πάλι τις νέες γενεές των Ελληνοπαίδων στα ζείδωρα νάματα της δοκιμασμένης, αλλά «παροπλισμένης», κλασικής και Ελληνοχριστιανής Παιδείας.*

*Και για να προλάβω τυχόν αντιρρήσεις και ενστάσεις, διευκρινίζω ότι με αυτά που λέγω δεν προτείνω την επιστροφή στο παρελθόν, στον τρόπο ζωής των παππούδων μας. Προτρέπω να ξαναβρούμε τα μονοπάτια που οδηγούν στις ρίζες μας, να επισκεφτούμε τις γάργαρες πηγές του πολιτισμού μας, να αντλήσουμε απ' αυτές ήθος, αξιοπρέπεια, φιλότιμο και λεβεντιά, να νίψουμε με τα νάματά τους την όψη και την ψυχή μας και απαλλαγμένοι από τις μουντζούρες, τα στραπατσαρίσματα, τα ανομήματα και τους εξευτελισμούς του σήμερα, να συνεχίσουμε με ψηλά το κεφάλι, περήφανα και με αυτοπεποίθηση την πορεία μας προς το αύριο, προς το μέλλον. Κύριε Δήμαρχε, σας ευχαριστώ πολύ και για την τιμή που μου κάνετε και για τα πολλά και καλά λόγια που είπατε για τους Ηπειρώτες και για μένα.*

Ο Δήμαρχος Περιστερίου Αν. Παχατουρίδης ενώ απονέμει τιμητική πλακέτα στον Χρ. Παπακίτσο

*Κύριε Πρόεδρε της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων, φίλε **Κώστα Μαργώνη**, θα ξαναπώ κάτι που είχα πει και παλιότερα: Είπες και εσύ, όπως και οι άλλοι ομιλητές, τόσο πολλά και καλά λόγια που συνήθως τα λένε σε εκείνους που δεν τα ακούνε. Και από όσους τα ακούνε, οι λίγοι κλαίνε πιο πολύ και οι πολλοί... χαζεύουν. Εγώ στάθηκα τυχερός! Πρόλαβα και τα άκουσα ο ίδιος, τα χάρηκα, καμαρώνω και σας ευχαριστώ όλους μέσα απ' την καρδιά μου. Εκλεκτές Κυρίες και εκλεκτοί Κύριοι, φίλες και φίλοι,*

*Ανάμεσά μας βρίσκονται και μερικοί που ήρθαν από μακριά να μας τιμήσουν. Επιτρέψτε μου να τους ονοματίσω. Ο Δήμαρχος Κεντρ. Τζουμέρκων κ. Χρ. Χασιάκος, που αν δεν υπήρχαν τα γνωστά προβλήματα στους Δήμους θα ήταν εδώ ως καλός φίλος. Έστειλε όμως εδώ και είναι ανάμεσά μας η σύζυγός του δικηγόρος κα Παρασκευή Κολιού. Επίσης ήρθαν από πολύ μακριά ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Αγναντιτών Αθηνών κ. Χρ. Χριστοδούλου και ο Πρόεδρος του Εξωραϊστικού-Εκπολιτιστικου Συλλόγου Αγνάντων κ. Κώστας Παπακίτσος. Τους καλωσορίζουμε και τους ευχαριστούμε όλους.*

*Και επειδή βρισκόμαστε ένα ακριβώς μήνα πριν από τα Χριστούγεννα, σας εύχομαι καλές γιορτές, καλά Χριστούγεννα και ο χρόνος που θα μας έρθει να μην κρατήσει τίποτε από τούτον, τον δίσεκτο (όνομα και πράμα) που φεύγει. Σας ευχαριστώ θερμότατα όλους και για το χρόνο που διαθέσατε και για την κατανυκτική προσοχή σας».*

Μετά την ανωτέρω αντιφώνηση του τιμωμένου και εν μέσω ζωηρών χειροκροτημάτων, την τελετή έκλεισε η συντονίστρια Αντιδήμαρχός κ. Τσιώτα, λέγοντας: *«Κυρίες και Κύριοι, η τελετή έφτασε στο τέλος της. Νομίζω ότι το «μενού» της αποψινής γιορτής ταίριαζε απόλυτα στο μεγαλείο του ανδρός. Και τώρα στη διπλανή αίθουσα σας περιμένει το παραδοσιακό ηπειρώτικο τσίπουρο. Σας ευχαριστούμε πολύ όλους και σας ευχόμαστε καλές γιορτές».*

Αξίζει να σημειωθεί ότι μεγάλο μερίδιο από τη λαμπρή επιτυχία της εκδήλωσης που οργάνωσε με έμπνευση ο Δήμος Περιστερίου, ανήκει αναμφισβήτητα στον κ. **Κώστα Μαργώνη** ο οποίος με το γλαφυρό λόγο του και με τη βαθειά γνώση του έργου και της προσωπικότητας του τιμωμένου, σαγήνευσε και κατέπληξε το ακροατήριο, που κυριολεκτικά κρεμιόταν από τα χείλη του. Δεν είναι άλλωστε τυχαία η παράκληση που του έγινε αρμοδίως να είναι ο κύριος ομιλητής-εισηγητής σε φιλολογική ημερίδα που θα οργανώσει προσεχώς ο Δήμος στη Βιβλιοθήκη του ή στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο του Περιστερίου.

Μετά το τέλος της εκδήλωσης και σε μια συντροφιά στο φουαγέ του αμφιθέατρου, ανάμεσα στα τσουγκρίσματα των ρακοπότηρων ακούστηκαν τόσο η ερώτηση δημοσιογράφου προς τον κ. Παπακίτσο, «πώς νιώθετε τώρα, μετά την τόσο ζεστή και τιμητική για εσάς εκδήλωση;» όσο και η απάντησή του: «Τώρα συνήλθα και νιώθω καλά. Σε αναμμένα κάρβουνα καθόμουν στην αίθουσα, όταν άκουγα τόσους πολλούς και τόσο επίσημους ομιλητές να λένε για μένα και την όποια προσφορά μου τόσα πολλά και καλά λόγια, εν πολλοίς υπερβολικά, και όταν έβλεπα τα μάτια όλων των προσκεκλημένων, γνωστών και άγνωστων, να είναι κολλημένα επάνω μου και να με βλέπουν με πολλά ερωτηματικά».


**Βασίλης Ελ. Λαγός**

**Διπλ. Πολιτικός Μηχανικός**
**Συνεργάτης Ηπείρου**

ΑΤΛΑΝΤΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ

- Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων
- Ενεργειακά πιστοποιητικά
- Τακτοποιήσεις δανείων
- Υποθέσεις «Τειρεσία»
- Οικονομοτεχνικές μελέτες
- Ευρωπαϊκά προγράμματα

(Ενεργό πρόγραμμα ενίσχυσης μικρομεσαίων επιχειρήσεων με επιδότηση 60%)

**Ιωάννινα – Στοά Ορφέα – Α΄ κτίριο**
**Τηλ.: 26510-77000, 6944-313051**
**e-mail : blagos69@gmail.com**

**(Ο Βασίλης Λαγός είναι σύζυγος της Κατερίνας Χρ. Αναστασίου)**


## ΜΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΟΥΣ ΑΓΝΑΝΤΙΤΕΣ ΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ

*Συνέχεια από τη σελίδα 6*

χειροκροτήματα.

Τέλος, η Βούλα Κοντογεώργου Φίλου, αληθινό παλικάρ' παρουσιάστηκε ως θυμόσοφη Τζουμερκιώτισσα γιαγιά και απέσπασε παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Την παράσταση παρακολούθησαν ο δήμαρχος Ηλιούπολης κ. Βασίλης Βαλασσόπουλος με όλο το Δημοτικό Συμβούλιο. Ο πρόεδρος της Ι.Λ.Ε.Τ. κ. Κώστας Μαργώνης, η Γενική Γραμματέας της Ι.Λ.Ε.Τ. κ. Όλγα Τριάντου, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών κ. Χρήστος Λαναράς και ο Γενικός Γραμματέας κ. Ανδρέας Ζανίκας, ο πρώην υφυπουργός, πατριώτης μας κ. Γιώργος Παπαγεωργίου, ο Φώτης Χαχούλης, εκπρόσωποι συλλόγων και Αδελφοτήτων. Η προσέλευση του κόσμου ήταν πρωτοφανής, αφού η αίθουσα είχε γεμίσει μισή ώρα πριν από την έναρξη της παράστασης.

Από τους Αγναντίτες-και να με σχωρνάνε, αν μού διέφυγε κάποιος/α- ήταν η Αλεξάνδρα Ρίζου Τούμπουρου, η Αντιγόνη Κρεμπούνη μαζί με την κόρη της Δήμητρα και την εγγονή της Αντιγόνη, Κώστας Τσάλλας, ο Χρήστος Μαυροπάνος, Κώστας Καπέλης με τη σύζυγό του, η κόρη του Κώστα Ευαγγελία Καπέλη με τον σύζυγό της, ο Κώστας Παπακίτσος, η Βιβή Στεργίου Μπαλατσούκα, ο Τάσος Μπαλατσούκας, η Σταυρούλα Αηδόνη, Δημήτρης Κούκος, Δημήτρης Τούμπουρος, Γιώργος Φίλος, Δημήτρης Ζιάβρας, Νίκος Μαυροπάνος με τη σύζυγό του, Γιάννης Πολύζος με τη Ζωή, Λουίζα Κωστάκη Πολύζου και Βαγγέλης Κωστάκης, Νίκος Μαυροπάνος με τη Μαυροπάναινα, Αντρέας Κοντογεώργος και Αλέξανδρος Κοντογεώργος και η αφεντιά μου.

Η αποθέωση ήταν όταν η Κατερίνα κάλεσε στη σκηνή τον συγγραφέα να διευκρινίσει, αν πρόκειται να συνεχίσει το γράψιμο για τα Τζουμέρκα.

Τα λόγια του Χρήστου έκαναν εντύπωση σε όλους.

«Δεν τελειώνουν τα Τζουμέρκα, όπως δεν τελειώνει και ο ουρανός, οι ώρες του Θεού και οι στροφές του πλανήτη μας. Οι ανταύγειες της ζωής είναι κλεισμένες στα Τζουμέρκα. Γι' αυτό δεν μπορώ να μιλήσω για τα Τζουμέρκα. Μπερδεύεται η γλώσσα μου. Είναι γεμάτη λουλούδια η φωνή μου. Θα γράψω, ασφαλώς θα γράψω για την Ήπειρο και τα Τζουμέρκα και για έναν παραπάνω λόγο. Βρήκα εξαίρετους συνεργάτες...» Το χειροκροτήματα ήταν διαρκείας. Μού φαίνεται πως ακόμη τον χειροκροτούν...

Η γενική εντύπωση όλων μας: Είναι ένα έργο αξιώσεων, ένα ύμνος για την Τζουμερκιώτισσα μάνα και μακάρι να παιχτεί το καλοκαίρι στο χωριό μας. Ας φροντίσουν οι αρμόδιοι. Έχουν άλλωστε υποχρέωση.

Όσο και να ξέρουμε τις ικανότητες και το ταλέντο του Χρήστου, όλοι μας Αγναντίτες και μη, όλοι γενικά οι θεατές - στεντορεία τη φωνή- είπαμε: Μπράβο Χρήστο!

Χάρις Ε. Ζάχος

# ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

*Συνέχεια από τη σελίδα 2*

τια» με την καλημέρα και την προσφώνηση: Καλώς τα δέχτηκες»...

– Να ειδοποιήσετε τον Μήτσο...την Γιώργαινα, τον....ότι την Πέμπτη να έλθουν γιατί έχουν επιταγή.

– Εσύ καλό παιδί, πετάξου να φωνάξεις τον Βαγγέλη, γιατί έχω γράμμα που γράφει «εις χείρας» και πρέπει να το πάρει ο ίδιος. (Με την επιστροφή μας ένα λουκουμάκι για τον κόπο από τον «μπεζακτά». Αφού ολοκλήρωνε την διανομή και έλεγε στην μικρή σύνταξη τα τελευταία νέα που έφθαναν στην Αγναντα, είτε με τις εφημερίδες των Ιωαννίνων, είτε με τον τηλέγραφο (όταν ο αέρας δεν έκοβε τα σύρματα από τις «κίκαρες») μάζευε τα «προς αποστολήν» με το πεντάλεπτο για το γραμματόσημο, φορούσε το γκρί καπέλο με το μαύρο γείσο, ένα ακόμη τσίπουρο για το δρόμο και φόρτωμα στο άλογο, που τίναζε το κεφάλι του για να φάει τα τελευταία σπυριά βρώμης.

– Αν δεν με κλείσει κάνα χιόνι, θα έλθω την Πέμπτη. Γειά Σας.

– Στο καλό, ώρα καλή. Πρόσεχε στο ρέμα στου Λάζαρη γιατί έχει μεγάλη κατεβασιά.

Χάϊδευε τον υπομονετικό του σύντροφο στο λαιμό, το χτυπούσε φιλικά και τραβώντας από το καπίστρι συνέχιζε για τον επόμενο προορισμό.

– Αντε μας περιμένουν και άλλοι.

– Αντε μια μέρα ακόμη στις τόσες άλλες, χειμώνες, καλοκαίρια, άνοιξη, φθινόπωρο, ήλιος, βροχή, χιόνια εδώ μαζί θα πηγαίνουμε...σ' αυτόν το δρόμο, όχι μόνο του Ταχυδρόμου και της προσφοράς στους συνανθρώπους στα ΤΖΟΥΜΕΡΚΟΧΩΡΙΑ.

Γιατί δεν ήταν μόνο η αλληλογραφία, τα δέματα, οι επιταγές, αλλά οι μικροπαραγγελίες και το κυριώτερο τα φάρμακα από το Ιατρείο των Αγνάντων, που με προθυμία και με χαμόγελο πάντα έφερνε σ' όλα τα χωριά ο καλός μας Ταχυδρόμος.

Από το κόνισμα του Αγίου Κων/νου στη Σαΐτα πάλι τρία τσαμπονίσματα για τη Μικροσπηλιά (Σερρές) και εκεί το ίδιο σκηνικό, χαρές, προσδοκίες αλλά και αγωνία για όσους δεν έλαβαν την επιταγή...γιατί οι μπακάληδες –σε όλα τα χωριά– περίμεναν με τα «τεμπεσίρια» ανοιχτά...για να «κουρέψουν» λίγο τα βερεσέδια.

Μετά Λεπιανά, Ράμια, οργώνοντας τις λάσπες, όπου εκεί τερματιζόταν το καθημερινό δρομολόγιο.

Το απόγευμα άλογο και οδοιπόρος, από τον Κάτω δρόμο της Σγάρας, επέστρεφαν στην Άγναντα στη θαλπωρή του σπιτιού του, να βγάζει τα βρεγμένα να ζεσταθεί από τη γλυκειά κουβέντα της γυναίκας του και να χαρεί τα παιδιά του...

Αύριο ξεκούραση...και μετά πάλι πεζοπορία. Ώσπου ήλθε το πλήρωμα του χρόνου και μαζί η «αποστρατεία» η σύνταξη, η ξεκούραση και η ήσυχη αγροτική ζωή με τις κατσίκες – όπως σε θυμάμαι σε κάποια φωτογραφία της εφημερίδας και η αναπόληση από τις χαρμολύπες της Ταχυδρομικής ζωής.

Σίγουρα στις αναμνήσεις σου θα θυμόσουν τον μοναχικό οδοιπόρο, που βάδιζε στη σιωπή του λόγγου, με τη συντροφιά των πουλιών, τον αχό της ανελέητης βροχής και την βαριά ανάσα του αλόγου, που κουβαλούσε το πολύτιμο φορτίο.

Σαν επίλογο στο μικρό οδοιπορικό θέλω να σου εκφράσω –σαν απόθεση τιμής στη μνήμη σου– την εγκάρδια ευγνωμοσύνη μας για όσα προσέφερες τόσα χρόνια –περα από το επάγγελμα– στους κατοίκους των χωριών μας. Θυμούνται με αγάπη, τον ακούραστο στρατοκόπο τον κεφάτο χωρατατζή, τον καλοσυνάτο Κώστα, που γνώριζε όλους και με το «παρατσούκλι» σε κάθε χωριό, που κουβαλούσε το ανεκτίμητο φορτίο το «γράμμα της ξενητειάς».Και ήταν εκείνο το γράμμα όλος ο «μικρός ο κόσμος ο μέγας» –όπως έγραφε και ο ποιητής– το δάκρυ της μάννας που έπεφτε στο χαρτί και σκούπιζε με την άκρη του μαύρου μαντηλιού της, το γράμμα της Γιώργαινας από το Καρπενήσι το γράμμα του στρατιώτη –που για 2 ολόκληρα χρόνια ήταν «φευγάτος» από το σπίτι, το γράμμα της κοπελιάς, που πολλές φορές σε περίμενε έξω από το χωριό, το γράμμα που έγραφε τόσα...χαρές αγωνίες, βάσανα...στα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Μαζί με το βραβείο που σου απονεμήθηκε –ως ο πρώτος και καλύτερος Ταχυδρόμος του Νομού Άρτας, προσθέτω και τη δική μας βράβευση για την ευσυνειδησία σου, την προσήλωση στο καθήκον, τις χαρές και τις πίκρες, που μοιράστηκες με όλους στα χωριά μας.

– Μη στεναχωριέσαι μπάρμπα – Νίκο. Καλά θα είναι ο Δημητράκης. Καθυστέρησε χθές το Ταχυδρομείο από τα Γιάννενα. Την άλλη Πέμπτη θα σου έχω γράμμα.

– Ο Θεός και ο λόγος σου Ταχυδρόμε. Αυτόν τον μήνα (Δεκέμβριος) –που γράφω τούτες τις γραμμές– δεν μας έφερες το «καλό» γράμμα αλλά την δυσάρεστη είδηση του μεγάλου ταξιδιού σου.

Άραγε πέρασε η ψυχή σου από τα χωριά μας; Χαιρέτισες το χωριό μας το πρώτο που έβρισκες στο δρόμο σου, τη Μικροσπηλιά, τα Λεπιανά, τη Ράμια και μετά πέταξε ψηλά, και το σώμα σου πορεύθηκε για ανάπαυση στο Κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου των Αγνάντων.

Πήρες όμως μαζί σου, αγαπητέ αείμνηστε Κώστα, το τελευταίο γράμμα.

Δεν είχε επιστολόχαρτο, αλλά στο φάκελλο με το μαύρο περίγραμμα, πρέπει να έγραφε τούτες τις λέξεις:

Κυρίες... έρχομαι.

*Υ.Γ. Ο δρόμος πιά, τελείωσε. Να με θυμάστε. Εχετε γειά.*

*Καλή ανάπαυση ακούραστε στρατοκόπε των Τζουμέρκων ΚΩΣΤΑ ΚΩΣΤΑ, που ήσουνα για χρόνια η καλή –πρωϊνή μας «ΚΑΛΗΜΕΡΑ» στους παράλληλους βίους» της πεζοπορίας μας.*

Ναπολέων Κατσούλης

***Συμπληρώθηκαν 26 χρόνια (14.01.1987) από τότε που η Ευανθία Χριστοδούλου έφυγε από κοντά μας. Ο πόνος και η στενοχώρια όμως παραμένουν πάντα.***

***Ο μικρός Κωστάκης παίρνει το δώρο της Πρωτοχρονιάς***

***Λεωνίδας Χασαλεύρης και Χρήστος Καραμπίνης***

*Γράφει η*
***Αριστέα Γιαννούλα Πρέντζα***

*Ο κρυφός πόθος*
*Θέλω να πάω στο χωριό*
*στην ερημιά να ζήσω,*
*ψηλά στις ράχες στα βουνά*
*εκεί να κατοικήσω.*

*Παρέα ν' χω τα βουνά*
*του λόγγου τα' αγρίμια*
*να γεύουμε την ευωδιά*
*απ' τα' ανθισμένα ρίκια.*

*Νερό να πίνω στην πηγή*
*στην κρυσταλένια βρύση,*
*εκεί που πήγαινα μικρή*
*μεθώντας απ' τη φύση.*

*Μαζί μου ν' άχω ζωντανά*
*πρόβατα και κατσίκια,*
*που είναι όλα τους αγνά*
*μακριά από τερτίπια.*

*Ν' αγναντεύω τα βουνά*
*πέρα τα ξηροβούνια,*
*Να βλέπω ξάστερο ουρανό*
*αυγερινό και πούλια.*

*Να σκάβω εγώ τον κήπο μου*
*λάχανα να φυτεύω*
*κι απ' όλα τα καλά της γης*
*του κόσμου να φιλεύω.*

*Να έχω κότες στην αυλή*
*κοκόρια γαλοπούλες,*
*όμορφα αγριοπερίστερα*
*πολύχρωμες γατούλες.*

*Τα χρόνια όμως πέρασαν*
*άσπρισαν τα μαλλιά μας,*
*μα η φλόγα της επιστροφής*
*καίει τα σωθικά μας.*

*Στον τόπο που γεννήθηκα*
*θέλω να επιστρέψω,*
*να κατοικήσω μόνιμα*
*για όσο ακόμα αντέξω.*

*Εκείνο το ξερό ψωμί*
*ήταν για μας η ελπίδα,*
*που μας κρατούσε όρθιους*
*για μακρινά ταξίδια.*

*Οι ανάγκες όμως της ζωής*
*μπλοκάρουν τα όνειρά μας,*
*κι αν είναι να διαλέξουμε*
*αυτό είναι τα παιδιά μας.*

☆☆☆

## *Ερινύες ;*

*Με του τσιγάρου τον καπνό*
*πνίγουμε τη ζωή μας!...*
*Μην το ανάβεις, μην το προσφέρεις.*
*Καίει το λάδι απ' το καντήλι μας*
*και αφήνει στο στόμα μας*
*του φυτιλιού την άφτρα.*

*Ρουφηξιά τη ρουφηξιά*
*τη συνδαυλίζουμε στα σωθικά μας.*
*Φρυγανίζεται εκεί η ικμάδα μας*
*και με την κνίσα της*
*τρέφουμε μέσα μας το θάνατο.*

*Και εκείνος , ο αχάριστος,*
*ασεβής και ιερόσυλος,*
*μας βρίσκει γονυπετείς*
*προσκυνητές στον ντουμανιασμένο*
*και κτερισματοφορτωμένο*
*κοιμητηριακό ναό*
*του «Αγιου Αρειμάνιου»,*
*του λαρυγγοπνευμονοκτόνου,*
*και μας καρυδώνει...*

*Χρ. Αρ. Παπακίτσος*

## Οικογένεια Γεωργίου Μαυροπάνου

**(Την παρακάτω φωτογραφική σύνθεση μας απέστειλε ο Γεώργιος Μαυροπάνος του Δημητρίου**